

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1221/2009,

25. november 2009,

organisatsioonide vabatahtliku osalemise kohta ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis (EMAS) ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 761/2001 ning komisjoni otsused 2001/681/EÜ ja 2006/193/EÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Asutamislepingu artiklis 2 on sätestatud, et ühenduse ülesannete hulka peab kuuluma säästva arengu edendamine kogu ühenduses.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsuses nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnavalane tegevusprogramm, ⁽⁴⁾ on koostöö ja partnerluse parandamine ettevõtjatega määratud kindlaks strateegilise lähenemisviisina keskkonnavalaste eesmärkide saavutamisele. Vabatahtlikult võetud kohustused on selle oluline osa. Sellega seoses peetakse vajalikuks ergutada laiemat osalemist ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis (EMAS) ning arendada algatusi,

millega julgustatakse organisatsioone avaldama täpsemaid ja sõltumatult kontrollitud aruandeid keskkonnavalase või säästva arengu alase tegevuse tulemuslikkuse kohta.

- (3) Komisjoni 30. aprilli 2007. aasta teatise kuuenda keskkonnavalase tegevusprogrammi vahekokkuvõtte kohta tunnistatakse, et tööstuse jaoks kavandatud vabatahtlike vahendite toimimist on vaja tõhustada ja et nendel vahenditel on küll suur potentsiaal, kuid neid ei ole täielikult välja arendatud. Vahekokkuvõttes kutsutakse komisjoni üles nimetatud vahendeid läbi vaatama, et soodustada nendes osalemist ja vähendada nende juhtimisega kaasnevat halduskoormust.
- (4) Komisjoni 16. juuli 2008. aasta teatise säästva tarbimise ja tootmise ning säästva tööstuspoliitika tegevuskava kohta tunnistatakse, et EMAS aitab organisatsioonidel tootmisprotsesse optimeerida, vähendades keskkonnamõjusid ja muutes loodusvarade kasutamise tõhusamaks.
- (5) Ühtse lähenemisviisi edendamiseks ühenduse tasandil keskkonnakaitse valdkonnas väljatöötatud õigusaktides peaksid komisjon ja liikmesriigid kaaluma, kuidas võtta EMASi kohast registreerimist arvesse õigusaktide väljatöötamisel või kuidas kasutada seda õigusaktide täitmise tagamise vahendina. Selleks et suurendada EMASi atraktiivsust organisatsioonide jaoks, peaksid komisjon ja liikmesriigid võtma EMASi arvesse oma hankepoliitikas ning vajaduse korral viitama ehitustööde ja teenuste hankelepingute täitmise tingimustes EMASile või samaväärsetele keskkonnajuhtimissüsteemidele.

(1) 25. veebruari 2009. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

(2) ELT C 120, 28.5.2009, lk 56.

(3) Euroopa Parlamendi 2. aprilli 2009. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 26. oktoobri 2009. aasta otsus.

(4) EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

- (6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2001. aasta määruse (EÜ) nr 761/2001 (organisatsioonide vabatahtliku osalemise võimaldamise kohta ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis (EMAS))⁽¹⁾ artiklis 15 on sätestatud, et komisjon vaatab EMASi läbi selle toimimise käigus saadud kogemuste põhjal ja esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule asjakohased muudatusettepanekud.
- (7) Keskkonnajuhtimissüsteemide, sealhulgas EMASi rakendamine määruse (EÜ) nr 761/2001 alusel on olnud tõhus vahend, millega edendada organisatsioonide keskkonnategevuse tulemuslikkuse parandamist. Siiski on vaja suurendada süsteemis osalevate organisatsioonide arvu, et keskkonnatingimuste paranemise üldine mõju oleks suurem. Seetõttu tuleks kõnealuse määruse rakendamisel saadud kogemusi kasutada selleks, et suurendada EMASi võimet parandada organisatsioonide üldise keskkonnategevuse tulemuslikkust.
- (8) Organisatsioonide vabatahtlikku osalemist EMASis tuleks julgustada; see võib neile lisaks tuua halduskontrolli lihtsustumise, kulude vähenemise ja paranenud avaliku maine näol, tingimusel et nad suudavad tõendada keskkonnategevuse tulemuslikkuse suurenemist.
- (9) EMAS tuleks teha kättesaadavaks kõikidele Euroopa Liidus ja väljaspool seda asuvatele organisatsioonidele, kelle tegevusel on keskkonnamõju. EMAS peaks olema neile organisatsioonidele vahendiks, mille abil hallata kõnealust mõju ning parandada oma keskkonnategevuse üldist tulemuslikkust.
- (10) Organisatsioonide, eelkõige väikeste organisatsioonide osalemist EMASis tuleks julgustada. Nende osalemise edendamiseks tuleks lihtsustada juurdepääsu teabele, olemasolevatele toetusfondidele ja avalik-õiguslikele asutustele ning kehtestada ja edendada tehnilise abi meetmeid.
- (11) Teisi keskkonnajuhtimissüsteeme rakendavad organisatsioonid, kes soovivad EMASile üle minna, peaksid saama seda teha võimalikult hõlpsalt. Tuleks kaaluda seoseid teiste keskkonnajuhtimissüsteemidega.
- (12) Organisatsioonid, mille tegevuskoht on ühes või mitmes liikmesriigis, peaksid üheainsa registreerimisega saama registreeruda kõigis neis tegevuskohtades või mõnes neist.
- (13) Korda, mille abil tehakse kindlaks organisatsiooni vastavus kõikidele kehtivate keskkonnavalaste õigusaktide nõuetele, tuleks tõhustada, et suurendada EMASi usaldusväärsust ja eelkõige võimaldada liikmesriikidel vähendada registreeritud organisatsioonide halduskoormust nõuetest vabastamise või regulatiivse koormuse vähendamise teel.
- (14) EMASi rakendamine peaks hõlmama organisatsiooni töötajate ja tööliste kaasamist, kuna see suurendab tööga rahulolu ja parandab keskkonnavalaseid teadmisi, mida saab rakendada töökeskkonnas ja väljaspool seda.
- (15) EMASi logo peaks olema organisatsioonide jaoks atraktiivne teabe- ja turustusvahend, mis suurendab ostjate ja teiste sidusrühmade teadlikkust EMASist. EMASi logo kasutamise eeskirju tuleks lihtsustada ja näha ette üheainsa logo kasutamine ning kehtivad piirangud tuleks kõrvaldada, välja arvatud toote ja pakendiga seotud piirangud. Logo ei tohiks ajada segamini ökomärgistega.
- (16) EMASi kohase registreerimise kulud ja tasud peaksid olema mõistlikud ning proportsionaalsed organisatsiooni suurusega ja pädevate asutuste tehtava tööga. Ilma et see piiraks asutamislepingus sätestatud eeskirju riigiabi kohta, tuleks väikeste organisatsioonide puhul kaaluda tasudest vabastamist või nende vähendamist.
- (17) Organisatsioonid peaksid koostama korrapäraseid keskkonnavaruandeid ja tegema need üldsusele kättesaadavaks, et anda üldsusele ja teistele huvitatud isikutele teavet selle kohta, kuidas nad järgivad kehtivate keskkonnavalaste õigusaktide nõudeid ja keskkonnategevuse tulemuslikkuse nõudeid.
- (18) Teabe asjakohasuse ja võrreldavuse tagamiseks peaks organisatsiooni keskkonnategevuse tulemuslikkuse aruanne õigeid võrdlusaluseid ja skaalasid kasutades põhinema üldistel ja sektoripõhistel tulemuslikkuse näitajatel, mis keskenduvad peamistele keskkonnaküsimustele protsessi ja toote tasandil. See peaks aitama organisatsioonidel võrrelda nii keskkonnategevuse tulemuslikkust mitme aruandlusperioodi jooksul kui ka teiste organisatsioonide keskkonnategevuse tulemuslikkusega.

⁽¹⁾ EÜT L 114, 24.4.2001, lk 1.

- (19) Liikmesriikidevahelise teabevahetuse ja koostöö käigus tuleks välja töötada võrdlusedokumendid, sealhulgas parim keskkonnajuhtimise tava ja keskkonnategevuse tulemuslikkuse näitajad eri sektorite jaoks. Need dokumendid peaksid aitama organisatsioonidel keskenduda asjaomase sektori olulisimatele keskkonnaaspektidele.
- (20) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 765/2008 (millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega) ⁽¹⁾ on korraldatud akrediteerimine riigi ja Euroopa tasandil ning ette nähtud akrediteerimise üldine raamistik. Käesoleva määrusega tuleks kõnealuseid eeskirju täiendada niivõrd, kui võrd see on vajalik, võttes arvesse EMASi iseärasusi, näiteks vajadust tagada suur usaldusväärsus sidusrühmade, eriti liikmesriikide jaoks, ning vajaduse korral tuleks kehtestada täpsemad eeskirjad. EMASi sätetele tuleks tagada akrediteeritud tõendajate pädevus ja täiendada seda pidevalt sõltumatu ja erapooletu akrediteerimis- või litsentsimissüsteemi, ümberõppe ja nende tegevuse nõuetekohase järelevalve abil, et sel viisil tagada EMASis osalevate organisatsioonide läbipaistvus ja usaldusväärsus.
- (21) Kui liikmesriik otsustab mitte kasutada EMASi akrediteerimist, tuleks kohaldada määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 5 lõiget 2.
- (22) Edendus- ja toetustegevusega peaksid tegelema nii liikmesriigid kui ka komisjon.
- (23) Ilma et see piiraks asutamislepingus sätestatud eeskirju riigiabi kohta, peaksid liikmesriigid pakkuma registreeritud organisatsioonidele stiimuleid, nt juurdepääsu rahastamis- või maksusoodustustele tööstuse keskkonnategevuse tulemuslikkust toetavate kavade raames, tingimusel et nad suudavad tõendada keskkonnategevuse tulemuslikkuse suurenemist.
- (24) Liikmesriigid ja komisjon peaksid välja töötama ja rakendada konkreetseid meetmeid, mis on suunatud organisatsioonide, eelkõige väikeste organisatsioonide EMASi osalemise soodustamiseks.
- (25) Käesoleva määruse ühtlustatud kohaldamise tagamiseks peaks komisjon koostama prioriteetse programmi järgi sektorite võrdlusedokumendid käesoleva määrusega hõlmatud valdkonnas.
- (26) Käesolev määrus tuleks vajaduse korral jõustumisele järgneva viie aasta möödumisel läbi vaadata, võttes arvesse saadud kogemusi.
- (27) Käesolev määrus asendab määruse (EÜ) nr 761/2001, mis tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada.
- (28) Kuna komisjoni 7. septembri 2001. aasta soovitus 2001/680/EÜ (Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 761/2001 (organisatsioonide vabatahtliku osalemise võimaldamise kohta ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis(EMAS)) rakendamise juhiste kohta) ⁽²⁾ ja komisjoni 10. juuli 2003. aasta soovitus 2003/532/EÜ (mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 761/2001 (organisatsioonide vabatahtliku osalemise võimaldamise kohta ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis(EMAS)) rakendamise juhiste kohta) rakendamise suuniseid) ⁽³⁾ kasulikud elemendid on hõlmatud käesoleva määrusega, ei tuleks kõnealuseid akte enam kohaldada, sest neid asendab käesolev määrus.
- (29) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt ühtse usaldusväärse süsteemi loomist ja eri riiklike süsteemide kehtestamise vältimist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning selle ulatuse ja toime tõttu on neid parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (30) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽⁴⁾.
- (31) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus kehtestada pädevate asutuste vastastikuse hindamise kord, töötada välja sektorite võrdlusedokumendid, tunnistada kehtivaid keskkonnajuhtimissüsteeme või nende osi käesoleva määruse asjaomastele nõuetele vastavaks ning muuta I–VIII lisa. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, muu hulgas täiendades seda uute vähem oluliste sätetega, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (32) Kuna käesoleva määruse nõuetekohaseks toimimiseks vajaliku raamistiku loomine nõuab aega, tuleks liikmesriikidele anda aega 12 kuud alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast, et muuta akrediteerimisasutuste ja pädevate asutuste menetlusi vastavalt käesoleva määruse asjakohastele sätetele. Kõnealuse 12-kuulise ajavahemiku jooksul peaks akrediteerimisasutustel ja pädevatel asutustel olema jätkuvalt lubatud kohaldada määruse (EÜ) nr 761/2001 alusel kehtestatud menetlusi,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

⁽²⁾ EÜT L 247, 17.9.2001, lk 1.⁽³⁾ ELT L 184, 23.7.2003, lk 19.⁽⁴⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.⁽¹⁾ ELT L 218, 13.8.2008, lk 30.

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Eesmärk

Käesolevaga asutatakse ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteem (edaspidi „EMAS“), millega ühenduses või väljaspool seda asuvad organisatsioonid saavad vabatahtlikult ühineda.

EMASi kui säästva tarbimise ja tootmise ning säästva tööstuspoliitika tegevuskava olulise vahendi eesmärk on edendada organisatsioonide keskkonnategevuse tulemuslikkuse pidevat täiustamist ja keskkonnajuhtimissüsteemide rakendamist organisatsioonides; selleks hinnatakse kõnealuste süsteemide toimimist süstemaatiliselt, objektiivselt ja korrapäraselt, antakse teavet keskkonnategevuse tulemuslikkuse kohta, käivitatakse avatud arutelu üldsuse ja muude sidusrühmadega, kaasatakse aktiivselt organisatsioonide töötajad ning pakutakse asjakohast väljaõpet.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „keskkonnapoliitika” – organisatsiooni üldised keskkonnategevuse tulemuslikkusega seotud kavatsused ja suund, mida väljendab ametlikult tema juhtkond, sealhulgas kõikide kehtivate keskkonnavalaste õigusaktide nõuete järgimine ning kohustus keskkonnategevuse tulemuslikkust pidevalt täiustada. Keskkonnapoliitika on raamistikuks meetmete võtmisele ning keskkonnavalaste eesmärkide ja sihtide seadmisele;
- 2) „keskkonnategevuse tulemuslikkus” – organisatsiooni keskkonnaaspektide juhtimise mõõdetavad tulemused;
- 3) „vastavus õigusnormidele” – kehtivate keskkonnavalaste õigusaktide nõuete, sealhulgas loatingimuste täielik rakendamine;
- 4) „keskkonnaaspekt” – organisatsiooni tegevuse, toodete või teenuste osa, millel on või võib olla mõju keskkonnale;
- 5) „oluline keskkonnaaspekt” – keskkonnaaspekt, millel on või võib olla oluline mõju keskkonnale;
- 6) „otsene keskkonnaaspekt” – keskkonnaaspekt, mis on seotud organisatsiooni enda tegevuse, toodete ja teenustega, mida organisatsioon otseselt kontrollib;
- 7) „kaudne keskkonnaaspekt” – keskkonnaaspekt, mis võib tuleneda organisatsiooni kolmandate isikutega suhtlemisest ja mida organisatsioon saab mõjutada mõistlikul määral;
- 8) „keskkonnamõju” – mis tahes keskkonnas toimuv kahjulik või kasulik muutus, mis tervikuna või osaliselt tuleneb organisatsiooni tegevusest, toodetest või teenustest;
- 9) „keskkonnaülevaade” – organisatsiooni tegevuse, toodete ja teenustega seotud keskkonnaaspektide, keskkonnamõju ja keskkonnategevuse tulemuslikkuse esialgne põhjalik analüüs;
- 10) „keskkonnakava” – keskkonnaeesmärkide ja -ülesannete saavutamiseks võetud või kavandatud meetmete, vastutuse ja vahendite kirjeldus ning keskkonnaeesmärkide ja -ülesannete täitmise tähtajad;
- 11) „keskkonnaeesmärk” – keskkonnapoliitikast tulenev üldine keskkonnaeesmärk, mille organisatsioon on endale saavutamiseks seadnud ja mis on võimaluse korral kvantifitseeritud;
- 12) „keskkonnaülesanne” – keskkonnaeesmärkidest tulenev organisatsiooni või tema osade suhtes kohaldatav üksikasjalik tulemuslikkuse nõue, mis tuleb nende eesmärkide saavutamiseks kehtestada ja täita;
- 13) „keskkonnajuhtimissüsteem” – see osa üldisest juhtimissüsteemist, mis hõlmab keskkonnapoliitika väljatöötamise, teostamise, saavutamise, läbivaatamise ja edasiviimisega ning keskkonnaaspektide juhtimisega seotud organisatsioonilist struktuuri, kavandamistegevust, vastutust, praktikat, korda, protsesse ja vahendeid;
- 14) „parim keskkonnajuhtimise tava” – kõige tõhusam viis keskkonnajuhtimissüsteemi rakendamiseks asjaomase sektori organisatsioonide poolt, mille tulemuseks võib olla parim keskkonnategevuse tulemuslikkus antud majanduslikes ja tehnilistes tingimustes;
- 15) „oluline muudatus” – igasugune muudatus organisatsiooni töös, struktuuris, töökorralduses, menetlustes, tegevuses, toodetes või teenustes, millel on või mis võib avaldada märkimisväärset mõju organisatsiooni keskkonnajuhtimissüsteemile, keskkonnale või inimeste tervisele;
- 16) „keskkonnavalane siseaudit” – süstemaatiline, dokumenteeritud, korrapärane ja objektiivne hinnang organisatsiooni keskkonnategevuse, juhtimissüsteemi ja keskkonnakaitseliste protsesside tulemuslikkusele;
- 17) „audiitor” – organisatsiooni töötajaskonda kuuluv või organisatsiooniväliline üksikisik või isikute rühm, kes tegutseb kõnealuse organisatsiooni nimel, hindab eelkõige kehtivate keskkonnajuhtimissüsteemi ja määrab kindlaks selle vastavuse organisatsiooni keskkonnapoliitikale ja kavale, sealhulgas vastavuse kehtivate keskkonnavalaste õigusaktide nõuetele;

- 18) „keskkonnaaruanne” – üldsusele ja teistele huvitatud isikutele esitatav põhjalik teave, mis käsitleb organisatsiooni
- struktuuri ja tegevust;
 - keskkonnapoliitikat ja keskkonnajuhtimissüsteemi;
 - keskkonnaaspekte ja -mõju;
 - keskkonnakava, -eesmärke ja -ülesandeid;
 - keskkonnategevuse tulemuslikkust ja kehtivatele keskkonnaalastele õiguslikele kohustustele vastavust, nagu on sätestatud IV lisas;
- 19) „ajakohastatud keskkonnaaruanne” – üldsusele ja teistele huvitatud isikutele esitatav põhjalik teave, mis sisaldab viimase kinnitatud keskkonnaaruande ajakohastatud versioone, ainult seoses organisatsiooni keskkonnategevuse tulemuslikkuse ja vastavusega kehtivates keskkonnaalastes õigusaktides sätestatud kohustustele, nagu on esitatud IV lisas;
- 20) „tõendaja” –
- vastavalt määrusele (EÜ) nr 765/2008 määratletud vastavushindamisasutus või selliste asutuste ühendus või rühm, mis on akrediteeritud käesoleva määruse kohaselt, või
 - füüsiline või juriidiline isik või selliste isikute ühendus või rühm, kes on saanud litsentsi teostada tõendamist ja kinnitamist käesoleva määruse kohaselt;
- 21) „organisatsioon” – ühenduses või väljaspool ühendust asuv äriühing, korporatsioon, ettevõtja, ettevõtte, asutus või institutsioon, selle osa või kombinatsioon, avalik- või eraõiguslik, millel on oma tegevusvaldkond ja iseseisev juhtimine, olenemata sellest, kas ta on iseseisev juriidiline isik või mitte;
- 22) „tegevuskoht” – teatav geograafiline koht, mida organisatsioon kontrollib ning mis hõlmab tegevust, tooteid ja teenuseid, sealhulgas kogu infrastruktuuri, kõiki seadmeid ja materjale; tegevuskoht on kõige väiksem registreeritav üksus;
- 23) „organisatsioonide rühm” – üksteisega geograafilise läheduse või äritegevuse tõttu seotud ning ühiselt keskkonnajuhtimissüsteemi rakendavate sõltumatute organisatsioonide rühm;
- 24) „tõendamine” – tõendaja läbiviidav vastavushindamine, mille eesmärk on tõendada, kas organisatsiooni keskkonnaülevaade, keskkonnapoliitika, keskkonnajuhtimissüsteem ja keskkonnaalane siseaudit ja selle rakendamine vastavad käesoleva määruse nõuetele;
- 25) „kinnitamine” – tõendamise läbi viinud tõendaja antav kinnitus selle kohta, et organisatsiooni keskkonnaaruandes ja ajakohastatud keskkonnaaruandes esitatud teave ja andmed on usaldusväärsed, usutavad ja õiged ning vastavad käesoleva määruse nõuetele;
- 26) „täitevasutused” – liikmesriikide määratud asjakohased pädevad asutused, kelle ülesanne on avastada, ära hoida ja uurida kehtivate keskkonnaalaste õigusaktide nõuete rikkumisi ja vajaduse korral võtta täitemeetmeid;
- 27) „keskkonnategevuse tulemuslikkuse näitaja” – konkreetne väljendus, mis võimaldab mõõta organisatsiooni keskkonnategevuse tulemuslikkust;
- 28) „väike organisatsioon” –
- mikroettevõtjad, väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, nagu need on määratletud komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitusel 2003/361/EÜ mikroettevõtjate, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta, ⁽¹⁾ või
 - kohalikud omavalitsused, mis hõlmavad vähem kui 10 000 elanikku, või muud avalik-õiguslikud asutused, mis annavad tööd vähem kui 250 inimesele ja mille aastaeelarve on kuni 50 miljonit eurot või aastabilanss kuni 43 miljonit eurot, sealhulgas:
 - valitsusorganid või muud avaliku halduse organid; riikliku, piirkondliku või kohaliku tasandi avalik-õiguslikud nõuandeorganid;
 - füüsiline või juriidiline isik, kes täidab siseriikliku õiguse alusel avaliku halduse ülesandeid, täites sealhulgas konkreetseid ülesandeid, teostades tegevusi või osutades teenuseid, mis on seotud keskkonnaga, ning
 - füüsiline või juriidiline isik, kellel on keskkonnaga seotud avalik-õiguslikud kohustused või ülesanded või kes osutab avalikke teenuseid ning allub punktis b nimetatud isiku või organi kontrollile;
- 29) „tegevuskohtade koondregistreerimine” – organisatsiooni kõikide tegevuskohtade või mõne tegevuskoha ühekorrarga registreerimine, kui sellise organisatsiooni tegevuskohad asuvad ühes või enamas liikmesriigis või kolmandas riigis;
- 30) „akrediteerimisasutus” – määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 4 kohaselt määratud riiklik akrediteerimisasutus, mis vastutab tõendajate akrediteerimise ja järelevalve eest;

⁽¹⁾ ELT L 124, 20.5.2003, lk 36.

31) „litsentsimisasutus” – määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 5 lõike 2 kohaselt määratud riiklik akrediteerimisasutus, mis vastutab töendajatele litsentside väljastamise ja töendajate järelevalve eest.

II PEATÜKK

ORGANISATSIIONIDE REGISTREERIMINE

Artikkel 3

Pädeva asutuse kindlaksmääramine

1. Liikmesriigi organisatsioonide registreerimistaotlused esitatakse asjaomase liikmesriigi pädevale asutusele.

2. Organisatsioon, millel on tegevuskohad ühes või mitmes liikmesriigis või kolmandates riikides, võib esitada taotluse mõnede või kõikide kõnealuste tegevuskohtade üheksainsaks koondregistreerimiseks.

Tegevuskohtade üheainsa koondregistreerimise taotlus esitatakse pädevale asutusele liikmesriigis, kus asub organisatsiooni peakontor või juhatuse, käesoleva lõike kohaldamise eesmärgil.

3. Ühenduseväliste organisatsioonide registreerimistaotlused, sealhulgas ainult ühendusevälistest tegevuskohtadest koosnev koondregistreerimine, esitatakse mis tahes pädevale asutusele nendes liikmesriikides, mis tegelevad ühenduseväliste organisatsioonide registreerimisega vastavalt artikli 11 lõike 1 teisele lõigule.

Kõnealused organisatsioonid tagavad, et töendaja, kes teostab organisatsiooni keskkonnajuhtimissüsteemi töendamise ja kinnitab selle, on akrediteeritud või litsentsitud selles liikmesriigis, milles organisatsioon esitab registreerimistaotluse.

Artikkel 4

Registreerimise ettevalmistamine

1. Esimest korda registreeruda soovivad organisatsioonid:

- a) koostavad kooskõlas I lisa ja II lisa punktis A.3.1 sätestatud nõuetega keskkonnaülevaate, mis hõlmab organisatsiooni kõiki keskkonnapunkte;
- b) töötavad keskkonnaülevaate tulemuste alusel välja keskkonnajuhtimissüsteemi, mis hõlmab kõiki II lisa osutatud nõudeid ja milles võimaluse korral võetakse arvesse artikli 46 lõike 1 punktis a osutatud asjaomase sektori parimat keskkonnajuhtimise tava, ning rakendavad kõnealust süsteemi;
- c) korraldavad siseauditi vastavalt II lisa punktis A.5.5 ja III lisa sätestatud nõuetele;
- d) koostavad keskkonnanaruande kooskõlas IV lisaga. Kui asjaomase sektori jaoks on olemas artiklis 46 osutatud võrdlusdokumendid, võetakse organisatsiooni keskkonnategevuse tulemuslikkuse hindamisel arvesse asjakohast dokumenti.

2. Organisatsioonid võivad kasutada artiklis 32 osutatud abi, mis on saadaval liikmesriigis, kus organisatsioon registreerimist taotleb.

3. Organisatsioonid, kellel on sertifitseeritud ja artikli 45 lõike 4 kohaselt tunnustatud keskkonnajuhtimissüsteem, ei ole kohustatud teostama neid osi, mida on tunnustatud käesoleva määrusega samaväärseteks.

4. Organisatsioonid esitavad materjalid või dokumendid, mis tõendavad, et organisatsioon vastab kõikide kehtivate keskkonnavalaste õigusaktide nõuetele.

Organisatsioonid võivad taotleda teavet pädeva(te)lt täitevasutus-(t)elt vastavalt artiklile 32 või töendajalt.

Väljaspool ühendust asuvad organisatsioonid viitavad samuti keskkonnavalaste õigusaktide nõuetele, mida kohaldatakse samalaadsete organisatsioonide suhtes liikmesriikides, kus organisatsioonid kavatsevad oma taotluse esitada.

Kui asjaomase sektori jaoks on olemas artiklis 46 osutatud võrdlusdokumendid, hinnatakse organisatsiooni keskkonnategevuse tulemuslikkust asjakohase dokumendi alusel.

5. Akrediteeritud või litsentsiga töendaja töendab esialgse keskkonnaülevaate, keskkonnajuhtimissüsteemi, auditimenetluse ja selle rakendamise ning kinnitab aruande.

Artikkel 5

Registreerimise taotlemine

1. Kõik artiklis 4 sätestatud nõuetele vastavad organisatsioonid võivad taotleda registreerimist.

2. Registreerimistaotlus esitatakse artikli 3 kohaselt kindlaksmääratud pädevale asutusele ja see sisaldab järgmist:

- a) kinnitatud keskkonnanaruande elektroonilisel või trükitud kujul;
- b) artikli 25 lõikes 9 osutatud deklaratsioon, millel on keskkonnanaruande kinnitanud töendaja allkiri;
- c) täidetud vorm, mis sisaldab vähemalt VI lisa ette nähtud miinimumteavet;
- d) vajaduse korral tõend kohaldatavate tasude maksmise kohta.

3. Taotlus kirjutatakse (ühes) selle liikmesriigi ametlikus keeles, kus organisatsioon registreerimist taotleb.

III PEATÜKK

REGISTREERITUD ORGANISATSIOONIDE KOHUSTUSED

Artikkel 6

EMASi registreeringu pikendamine

1. Vähemalt iga kolme aasta järel teeb registreeritud organisatsioon järgmist:

- a) laseb tõendada kogu keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemi ning selle rakendamise;
- b) koostab keskkonnanaruande vastavalt IV lisas sätestatud nõuetele ja laseb selle tõendajal kinnitada;
- c) edastab kinnitatud keskkonnanaruande pädevale asutusele;
- d) edastab pädevale asutusele täidetud vormi, mis sisaldab vähemalt VI lisas ette nähtud miinimumteavet;
- e) maksab vajaduse korral pädevale asutusele registreerimise pikendamise eest tasu.

2. Piiramata vahepealsetel aastatel lõike 1 kohaldamist, registreeritud organisatsioon

- a) teeb vastavalt auditikavale kooskõlas III lisaga siseauditi, mis hõlmab tema keskkonnategevuse tulemuslikkust ja vastavust kehtivate keskkonnanalaste õigusaktide sätetele;
- b) koostab ajakohastatud keskkonnanaruande vastavalt IV lisas sätestatud nõuetele ja laseb selle tõendajal kinnitada;
- c) edastab kinnitatud ajakohastatud keskkonnanaruande pädevale asutusele;
- d) edastab pädevale asutusele täidetud vormi, mis sisaldab vähemalt VI lisas ette nähtud miinimumteavet;
- e) maksab vajaduse korral pädevale asutusele registreerimise säilitamise eest tasu.

3. Registreeritud organisatsioonid teevad oma keskkonnanaruande ja ajakohastatud keskkonnanaruande üldsusele kättesaadavaks ühe kuu jooksul pärast registreerimist ja ühe kuu jooksul pärast registreeringu pikendamise lõpetamist.

Kõnealuse nõude rahuldamiseks võivad registreeritud organisatsioonid võimaldada keskkonnanaruandele ja ajakohastatud keskkonnanaruandele juurdepääsu taotluse alusel või avaldada lingid veebilehtedele, kus nimetatud aruanded on kättesaadavad.

Registreeritud organisatsioonid täpsustavad seda, kuidas nähakse ette üldsuse juurdepääs VI lisas sätestatud vormile.

Artikkel 7

Väikesi organisatsioonide käsitlev erand

1. Pädevad asutused pikendavad väikese organisatsiooni taotlusele artikli 6 lõikes 1 osutatud kolmeaastast ajavahemikku kuni nelja aastani või artikli 6 lõikes 2 osutatud aastast ajavahemikku kuni kahe aastani, tingimusel et organisatsiooni tõendanud tõendaja kinnitab pärast tõendamist, et täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) puudub märkimisväärne keskkonnoaht;
- b) organisatsioon ei kavanda olulisi muudatusi, nagu on määratletud artiklis 8, ning
- c) puuduvad märkimisväärsed kohalikud keskkonnaprobleemid, millele organisatsioon kaasa aitab.

Esimeses lõigus osutatud taotluse esitamisel võib organisatsioon kasutada VI lisas sätestatud vormi.

2. Pädev asutus lükkab taotluse tagasi, kui lõikes 1 esitatud tingimused ei ole täidetud. Ta esitab organisatsioonile põhjendatud otsuse.

3. Organisatsioonid, kes kasutavad lõikes 1 osutatud pikendust kuni kahe aastani, esitavad pädevale asutusele kinnitamata ajakohastatud keskkonnanaruande kõigil nendel aastatel, mil nad on vastastatud kohustusest esitada kinnitatud ajakohastatud keskkonnanaruanne.

Artikkel 8

Olulised muudatused

1. Kui registreeritud organisatsioon planeerib olulisi muudatusi, koostab organisatsioon kõnealuste muudatuste kohta keskkonnanälevaate, mis hõlmab muudatuste keskkonnanäaspekte ja -mõju.

2. Pärast keskkonnanälevaate tegemist muudatuste kohta ajakohastab organisatsioon esialgset keskkonnanälevaadet, muudab oma keskkonnapoliitikat, keskkonnakava ja keskkonnajuhtimissüsteemi ning revideerib ja ajakohastab vastavalt kogu keskkonnanaruannet.

3. Kõik lõike 2 kohaselt muudetud ja ajakohastatud dokumendid tõendatakse ja kinnitatakse kuue kuu jooksul.

4. Pärast kinnitamist esitab organisatsioon muudatused pädevale asutusele VI lisas sätestatud vormi abil ja teeb need üldsusele kättesaadavaks.

*Artikkel 9***Keskkonnavalane siseaudit**

1. Registreeritud organisatsioon koostab auditikava, millega tagatakse, et teatava ajavahemiku jooksul, mis ei ületa kolme või nelja aastat, kui kehtib artiklis 7 sätestatud erand, viiakse läbi organisatsiooni kogu tegevust hõlmav keskkonnavalane siseaudit vastavalt III lisas sätestatud nõuetele.
2. Auditi teevad audiitorid, kellel ainuisikuliselt või kollektiivselt on kõnealuste ülesannete täitmiseks vajalik pädevus ja kes on auditeeritavast tegevusest piisavalt sõltumatud, et teha objektiivne otsus.
3. Organisatsiooni keskkonnavalases auditeerimiskavas määratakse iga auditi või auditeerimistsükli eesmärgid, sealhulgas iga tegevuse auditeerimise sagedus.
4. Pärast iga auditit ja auditeerimistsükli koostavad audiitorid kirjaliku auditeerimisaruande.
5. Audiitor teavitab organisatsiooni auditi tulemustest ja järeldustest.
6. Pärast auditit koostab organisatsioon asjakohase tegevuskava ja rakendab seda.
7. Auditi tulemuste järgimise tagamiseks kehtestab organisatsioon asjakohased mehhanismid.

*Artikkel 10***EMASi logo kasutamine**

1. Piiramata artikli 35 lõike 2 kohaldamist, võivad V lisas sätestatud EMASi logo kasutada üksnes registreeritud organisatsioonid ja üksnes seni, kuni nende registreering kehtib.

Logol on alati organisatsiooni registreerimisnumber.

2. EMASi logo kasutatakse üksnes V lisas sätestatud tehnilise kirjelduse kohaselt.
3. Juhul kui organisatsioon otsustab artikli 3 lõike 2 kohaselt mitte registreerida kõiki oma tegevuskohti koondregistreerimise teel, tagab ta, et üldsusega suhtlemisel ja EMASi logo kasutamisel on selge, millised tegevuskohad on registreeringuga hõlmatud.

4. EMASi logo ei kasutata
 - a) toodetel või nende pakendil või
 - b) seoses muud tegevust ning muid teenuseid puudutavate võrdlevate väidetega või selliselt, et logo võidaks ajada segamini ökomärgisega.
5. Registreeritud organisatsiooni avaldatav keskkonnateave võib kanda EMASi logo, tingimusel et selline teave viitab organisatsiooni viimasele keskkonnaaruandele või ajakohastatud keskkonnaaruandele, millest teave saadi, ning et tõendaja on kinnitanud, et teave on
 - a) täpne;
 - b) põhjendatud ja kontrollitav;
 - c) asjakohane ja õiges kontekstis;
 - d) iseloomulik organisatsiooni keskkonnategevuse üldisele tulemuslikkusele;
 - e) niisugune, mille väärtõlgendamine ei ole tõenäoline, ning
 - f) oluline üldise keskkonnamõju seisukohast.

IV PEATÜKK

PÄDEVATE ASUTUSTE SUHTES KOHALDATAVAD EESKIRJAD*Artikkel 11***Pädevate asutuste määramine ja nende ülesanded**

1. Liikmesriigid määravad pädevad asutused, kes vastutavad ühenduses asuvate organisatsioonide registreerimise eest vastavalt käesolevale määrusele.

Liikmesriigid võivad sätestada, et nende määratud pädevad asutused tegelevad ühenduseväliste organisatsioonide registreerimisega ning vastutavad selle eest vastavalt käesolevale määrusele.

Pädevad asutused kontrollivad organisatsioonide registrisse kandmist ja registreeringu säilitamist, sealhulgas registreeringu peatamist või registrist kustutamist.

2. Pädevad asutused võivad olla riiklikud, piirkondlikud või kohalikud.
3. Pädevate asutuste koosseis tagab nende sõltumatuse ja erapooletuse.
4. Pädevatel asutustel on nende ülesannete nõuetekohaseks täitmiseks vajalikud finants- ja inimressursid.

5. Pädevad asutused kohaldavad käesolevat määrust järjepidevalt ja osalevad artiklis 17 sätestatud korrapärases vastastikusel hindamises.

Artikkel 12

Kohustused registreerimisprotsessi käigus

1. Pädevad asutused kehtestavad menetlused organisatsioonide registreerimiseks. Eelkõige kehtestavad nad eeskirjad, mis käsitlevad

- nende märkuste käsitlemist, mida huvitatud isikud, sealhulgas akrediteerimis- ja litsentsimisasutused ja pädevad täitevasutused ning organisatsioonide esindusorganid, on esitanud registreerimist taotlevate või registreeritud organisatsiooni kohta;
- organisatsiooni registreerimisest keeldumist, registreeringu peatamist või registrist kustutamist ning
- nende otsuste kohta esitatud kaebuste lahendamist.

2. Pädevad asutused koostavad registri oma liikmesriigis registreeritud organisatsioonidest, lisades teabe selle kohta, kuidas nende keskkonnaaruandeid või ajakohastatud keskkonnaaruandeid on võimalik kätte saada, ning hooldavad kõnealust registrit ja muudatuste korral ajakohastavad seda igakuiselt.

Register on üldsusele kättesaadav veebilehel.

3. Pädevad asutused teavitavad komisjoni iga kuu lõikes 2 osutatud registrisse tehtud muudatustest kas otse või riigi ametiasutuste kaudu, vastavalt asjaomase liikmesriigi otsusele.

Artikkel 13

Organisatsioonide registreerimine

1. Pädevad asutused vaatavad organisatsioonide registreerimistaotlused läbi kooskõlas selleks kehtestatud menetlustega.

2. Kui organisatsioon taotleb registreerimist, registreerib pädev asutus asjaomase organisatsiooni ja annab talle registreerimisnumbri, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

- pädev asutus on saanud registreerimistaotluse, mis sisaldab kõiki artikli 5 lõike 2 punktides a–d osutatud dokumente;
- pädev asutus on kontrollinud, et tõendamine ja kinnitamine on toimunud vastavalt artiklitele 25, 26 ja 27;
- pädev asutus on tõendusmaterjalidele, näiteks pädeva täitevasutuse kirjalikule aruandele tuginedes veendunud, et puuduvad tõendid kehtivate keskkonnanalaste õigusaktide nõuete rikkumise kohta;

d) huvitatud pooled ei ole esitanud asjakohaseid kaebusi või kaebused on lahendatud positiivselt;

e) pädev asutus on tõendusmaterjalidele tuginedes veendunud, et organisatsioon vastab kõikidele käesoleva määruse nõuetele, ning

f) pädev asutus on vajaduse korral saanud registreerimistasu.

3. Pädev asutus teatab organisatsioonile, et ta on registreeritud, ning annab organisatsioonile tema registreerimisnumbri ja EMASi logo.

4. Kui pädev asutus jõuab järeldusele, et taotluse esitanud organisatsioon ei vasta lõikes 2 sätestatud nõuetele, keeldub ta kõnealust organisatsiooni registreerimast ning esitab organisatsioonile põhjendatud otsuse.

5. Kui pädev asutus saab akrediteerimis- või litsentsimisasutusest kirjaliku järelevalveakti, millest nähtub, et tõendaja tegevus ei ole olnud piisav tagamaks, et registreerimist taotlev organisatsioon täidab käesoleva määruse nõudeid, keeldub ta kõnealust organisatsiooni registreerimast. Pädev asutus palub organisatsioonil esitada uus registreerimisavaldus.

6. Selleks et saada organisatsiooni registreerimisest keeldumise otsuse tegemiseks vajalikku teavet, konsulteerib pädev asutus asjaomaste huvitatud isikutega, sealhulgas organisatsiooniga.

Artikkel 14

Organisatsiooni registreeringu pikendamine

1. Pädev asutus pikendab organisatsiooni registreeringut, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- pädevale asutusele on edastatud artikli 6 lõike 1 punktis c osutatud kinnitatud keskkonnaaruanne, artikli 6 lõike 2 punktis c osutatud kinnitatud ajakohastatud keskkonnaaruanne või artikli 7 lõikes 3 osutatud kinnitamata ajakohastatud keskkonnaaruanne;
- pädevale asutusele on edastatud täidetud vorm, mis sisaldab vähemalt VI lisas ette nähtud miinimumteavet, nagu on osutatud artikli 6 lõike 1 punktis d ja artikli 6 lõike 2 punktis d;
- pädeval asutusel puuduvad tõendid selle kohta, et tõendamine ja kinnitamine ei toimunud vastavalt artiklitele 25, 26 ja 27;
- pädeval asutusel puuduvad tõendid organisatsiooni kehtivate keskkonnanalaste õigusaktide nõuetele mittevastavuse kohta;

- e) huvitatud pooled ei ole esitanud asjakohaseid kaebusi või kaebused on lahendatud positiivselt;
 - f) pädev asutus on tõendusmaterjalidele tuginedes veendunud, et organisatsioon vastab kõikidele käesoleva määruse nõuetele, ning
 - g) pädev asutus on vajaduse korral saanud tasu registreerimise pikendamise eest.
2. Pädev asutus teatab organisatsioonile, et tema registreerintugut on pikendatud.

Artikkel 15

Organisatsiooni registreeringu peatamine või registrist kustutamine

1. Kui pädev asutus leiab, et registreeritud organisatsioon ei vasta käesoleva määruse nõuetele, annab ta organisatsioonile võimaluse esitada kõnealuses küsimuses oma seisukohad. Kui organisatsioon ei esita rahuldavat vastust, kustutatakse ta registrist või tema registreering peatatakse.
2. Kui pädev asutus saab akrediteerimis- või litsentsimisasutusest kirjaliku järelevalveakti, millest nähtub, et tõendaja tegevus ei ole olnud piisav tagamaks, et registreeritud organisatsioon täidab käesoleva määruse nõudeid, peatatakse registreering.
3. Registreeritud organisatsiooni registreering peatatakse või vastavalt olukorrale kustutatakse organisatsiooni registrist, kui ta ei esita pädevale asutusele kahe kuu jooksul pärast sellekohase nõude saamist kõiki järgmisi dokumente:
- a) kinnitatud keskkonnanaruanne, ajakohastatud keskkonnanaruanne või artikli 25 lõikes 9 osutatud allkirjastatud deklaratsioon;
 - b) vorm, mis sisaldab vähemalt VI lisas ette nähtud miinimumteavet.
4. Kui pädev täitevasutus teavitab pädevat asutust kirjaliku aruandega, et organisatsioon on rikkunud kehtivate keskkonnanalaste õigusaktide nõudeid, peatab pädev asutus sõltuvalt olukorrast kõnealuse organisatsiooni registreeringu või kustutab organisatsiooni kande registrist.
5. Kui pädev asutus otsustab organisatsiooni registreeringu peatada või ta registrist kustutada, võtab ta arvesse vähemalt järgmist:
- a) keskkonnamõju, mille tekitab käesolevas määruses sätestatud nõuete täitmata jätmine organisatsiooni poolt;
 - b) organisatsiooni poolt käesolevas määruses sätestatud nõuete täitmata jätmise või selle põhjutanud asjaolude etteaimatavus;
 - c) eelnenud juhud, mille puhul organisatsioon ei ole täitnud käesolevas määruses sätestatud nõudeid, ning
 - d) organisatsiooni eripära.

6. Selleks et pädev asutus saaks registreeringu peatamist või organisatsiooni registrist kustutamist käsitleva otsuse tegemiseks vajalikku teavet, konsulteerib ta huvitatud isikutega, sealhulgas asjaomase organisatsiooniga.

7. Juhul kui pädev asutus on saanud muul viisil kui akrediteerimis- või litsentsimisasutuse kirjaliku järelevalveakti kaudu tõendeid selle kohta, et tõendaja tegevus ei ole olnud piisavalt nõuetekohane selleks, et tagada käesoleva määruse nõuete järgimine organisatsiooni poolt, konsulteerib pädev asutus tõendaja üle järelevalvet teostava akrediteerimis- või litsentsimisasutusega.

8. Pädev asutus põhjendab võetud meetmeid.

9. Pädev asutus annab organisatsioonile asjakohast teavet konsultatsioonide kohta huvitatud isikutega.

10. Organisatsiooni registreeringu peatamine tühistatakse, kui pädev asutus on saanud teda rahuldavat teavet selle kohta, et organisatsioon järgib käesoleva määruse nõudeid.

Artikkel 16

Pädevate asutuste foorum

1. Pädevad asutused loovad kõikide liikmesriikide pädevate asutuste foorumi (edaspidi „pädevate asutuste foorum“), mis tuleb kokku vähemalt üks kord aastas ja millel osaleb komisjoni esindaja.

Pädevate asutuste foorum võtab vastu oma töökorra.

2. Pädevate asutuste foorumis osalevad kõigi liikmesriikide pädevad asutused. Kui ühes liikmesriigis on mitu pädevat asutust, võetakse asjakohased meetmed, et tagada kõikide asutuste teavitamine pädevate asutuste foorumi tegevusest.

3. Pädevate asutuste foorum töötab välja suunised, mille eesmärk on tagada, et organisatsioonide registreerimisel käesoleva määruse kohaselt ning registreeringu pikendamisel ja peatamisel ja organisatsioonide registrist kustutamisel järgitakse ühtseid menetlusi nii ühenduse sees kui ka väljaspool seda.

Pädevate asutuste foorum edastab komisjonile suunised ja vastastikut hindamist käsitlevad dokumendid.

4. Komisjon esitab vajaduse korral pädevate asutuste foorumi poolt heaks kiidetud ühtlustamismenetlustega seotud suunisdokumendid vastuvõtmiseks vastavalt artikli 49 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Kõnealused dokumendid tehakse üldsusele kättesaadavaks.

Artikkel 17

Pädevate asutuste vastastikune hindamine

1. Pädevate asutuste foorum korraldab vastastikuse hindamise, et hinnata iga pädeva asutuse registreerimissüsteemi vastavust käesolevale määrusele ning töötada välja ühtlustatud lähenemisviis registreerimist käsitlevate eeskirjade kohaldamisele.

2. Vastastikune hindamine toimub korrapäraselt ja kõige tihedamalt iga nelja aasta järel ning see hõlmab artiklites 12, 13 ja 15 sätestatud eeskirjade ja menetluste hindamist. Vastastikus hindamises osalevad kõik pädevad asutused.

3. Komisjon kehtestab vastastikuse hindamise menetlused, sealhulgas nõuetekohased menetlused vastastikuse hindamise tulemusena vastu võetud otsuste kohta kaebuste esitamiseks.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 49 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

4. Lõikes 3 osutatud menetlused kehtestatakse enne esimese vastastikuse hindamise toimumist.

5. Pädevate asutuste foorum edastab komisjonile ja artikli 49 lõike 1 alusel moodustatud komiteele vastastikuse hindamise korralise aruande.

Kõnealune aruanne tehakse pärast pädevate asutuste foorumi ja esimeses lõigus osutatud komitee heakskiitu üldsusele kättesaadavaks.

V PEATÜKK

TÕENDAJAD

Artikkel 18

Tõendaja ülesanded

1. Tõendaja hindab, kas organisatsiooni keskkonnaülevaade, keskkonnapoliitika, keskkonnajuhtimissüsteem, auditimenetlused ja nende rakendamine vastavad käesoleva määruse nõuetele.

2. Tõendaja tõendab järgmist:

a) organisatsiooni vastavus kõikidele käesoleva määruse nõuetele seoses esialgse keskkonnaülevaatega, keskkonnajuhtimissüsteemiga, keskkonnanauditi ja selle tulemustega ning keskkonnanaruande või ajakohastatud keskkonnanaruandega;

b) organisatsiooni vastavus kehtivate ühenduse, riigi, piirkonna ja kohalike keskkonnavalaste õigusaktide nõuetele;

c) organisatsiooni keskkonnategevuse tulemuslikkuse pidev täiustumine ning

d) järgmistes dokumentides sisalduvate andmete ja teabe usaldusväärsus, usutavus ja õigsus:

i) keskkonnanaruanne;

ii) ajakohastatud keskkonnanaruanne;

iii) mis tahes kinnitamisele kuuluv keskkonnateave.

3. Tõendaja tõendab eelkõige vastavalt olukorrale organisatsiooni tehtud esialgse keskkonnaülevaate või auditimenetluste või muude menetluste asjakohasust, vältides tarbetu topelttöö tegemist.

4. Tõendaja tõendab, kas siseauditi tulemused on usaldusväärsed. Vajaduse korral teeb ta sel eesmärgil kohapealseid kontrolle.

5. Organisatsiooni registreerimiseks ettevalmistamise tarbeks läbi viidava tõendamise ajal kontrollib tõendaja vähemalt, kas organisatsioon täidab järgmisi nõudeid:

a) kasutusel on täielikult toimiv II lisa kohane keskkonnajuhtimissüsteem;

b) III lisa kohane auditikava on täielikult valmis ja juba kasutusele võetud vähemalt kõige tähtsamate keskkonnamõjude suhtes;

c) II lisa A osas osutatud juhtkonnapoolne ülevaatus on lõpule viidud ning

d) on koostatud IV lisa kohane keskkonnanaruanne ning võimaluse korral on võetud arvesse sektorite võrdlusdokumente.

6. Artikli 6 lõikes 1 osutatud registreeringu pikendamise otsarbel tõendamiseks kontrollib tõendaja, et organisatsioon täidab järgmisi tingimusi:

a) organisatsioonil on kasutusel täielikult toimiv II lisa kohane keskkonnajuhtimissüsteem;

b) organisatsioonis kehtib täielikult toimiv auditikava, mille puhul on vastavalt III lisale lõpule viidud vähemalt üks auditiisükkel;

c) organisatsioon on lõpule viinud juhtkonnapoolse ülevaatusese ning

d) organisatsioon on koostanud IV lisa kohase keskkonnanaruande ning võimaluse korral on võetud arvesse sektorite võrdlusdokumente.

7. Artikli 6 lõikes 2 osutatud registreeringu pikendamise otsarbel tõendamiseks kontrollib tõendaja, et organisatsioon täidab vähemalt järgmisi tingimusi:

- a) organisatsioon on teinud vastavalt III lisale siseauditi, mis hõlmab keskkonnategevuse tulemuslikkust ja vastavust kehtivate keskkonnaalaste õigusaktide sätetele;
- b) organisatsioon on tõendanud jätkuvat vastavust kehtivate keskkonnaalaste õigusaktide nõuetele ja keskkonnategevuse tulemuslikkus on pidevalt paranenud ning
- c) organisatsioon on koostanud IV lisa kohase ajakohastatud keskkonnanaruande ning võimaluse korral on võetud arvesse sektorite võrdlusdokumente.

Artikkel 19

Tõendamise sagedus

1. Organisatsiooniga konsulteerides koostab tõendaja kava, millega tagatakse, et kõik artiklites 4, 5 ja 6 osutatud elemendid, mis on vajalikud registreerimiseks ja registreeringu pikendamiseks, on tõendatud.

2. Tõendaja kinnitab kuni 12-kuuliste ajavahemike tagant keskkonnanaruannet või ajakohastatud keskkonnanaruannet puudutava ajakohastatud teabe.

Vajaduse korral kohaldatakse artikliga 7 ette nähtud erandit.

Artikkel 20

Nõuded tõendajale

1. Käesoleva määruse kohase akrediteeringu või litsentsi saamiseks esitab tõendaja kandidaat taotluse akrediteerimis- või litsentsimisasutusele, kellelt ta akrediteeringut või litsentsi taotleb.

Kõnealusel taotluses täpsustatakse akrediteeringu või litsentsi valdkond, viidates määruses (EÜ) nr 1893/2006⁽¹⁾ kehtestatud majanduse tegevusalade klassifikatsioonile.

2. Tõendaja esitab akrediteerimis- või litsentsimisasutusele asjakohased tõendid oma pädevuse kohta, sealhulgas teadmiste, asjaomase kogemuse ja tehniliste võimaluste kohta taotletud akrediteeringu või litsentsi valdkonnas järgmistes aspektides:

- a) käesolev määrus;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1893/2006, millega kehtestatakse majanduse tegevusalade statistiline klassifikaator NACE Revision 2 (ELT L 393, 30.12.2006, lk 1).

- b) keskkonnajuhtimissüsteemide üldine toimimine;
 - c) komisjoni poolt artikli 46 kohaselt väljaantud asjakohased sektorite võrdlusdokumendid käesoleva määruse rakendamiseks;
 - d) tõendatava ja kinnitatava tegevuse seisukohalt olulised õigusnormid;
 - e) keskkonnaaspektid ja keskkonnamõju, sealhulgas säästva arengu keskkonnamõõde;
 - f) tõendatava ja kinnitatava tegevuse keskkonnaküsimustega seotud tehniliste aspektide tundmine ja nendest arusaamine;
 - g) tõendatava ja kinnitatava tegevuse üldine toimimine, et hinnata juhtimissüsteemi nõuetekohasust, seoses koostoitimega organisatsiooni ja tema toodete, teenuste ja toimingute ning keskkonna vahel, sealhulgas vähemalt
 - i) organisatsiooni kasutatav tehnoloogia;
 - ii) tegevuses kasutatavad terminoloogia ja vahendid;
 - iii) tegevus ning tegevuse ja keskkonna vastastikuse mõju iseloomustus;
 - iv) oluliste keskkonnaaspektide hindamise meetodika;
 - v) saastamise piiramise ja leevendamise tehnoloogia;
 - h) keskkonnaauditi nõuded ja meetodika, sealhulgas oskus viia läbi tõhus audit keskkonnajuhtimissüsteemi tõendamiseks, asjakohaste auditi tulemuste ja järelduste kindlakstegemine ning suuliste ja kirjalike auditiaruannete koostamine ja esitamine, et anda selge ülevaade tõendamisauditist;
 - i) teabe auditeerimine, keskkonnanaruanne ja ajakohastatud keskkonnanaruande seos andmehalduse, -salvestuse ja -käitlusega, andmete esitamine kirjalikult ja graafiliselt võimalike andmevigade arvessevõtmiseks, oletuste ja hinnangu-te kasutamine;
 - j) toodete ja teenuste keskkonnamõõde, sealhulgas keskkonnaaspektid ja keskkonnategevuse tulemuslikkus kasutamise ajal ja pärast seda, ning keskkonnaalaste otsuste tegemiseks esitatud andmete terviklikkus.
3. Tõendajalt nõutakse, et ta näitaks lõikes 2 sätestatud pädevusvaldkonnas üles jätkuvat kutsealast arengut ja säilitaks arengut tõendavaid dokumente, et akrediteerimis- või litsentsimisasutus saaks seda hinnata.

4. Tõendaja on oma tegevuses organisatsiooniväline kolmas osapool, sõltumatu, eriti organisatsiooni audiitorist või konsultandist, erapooletu ja objektiivne.

5. Tõendaja tagab, et tal ei ole ärilisi, rahalisi ega muid huve, mis võiksid mõjutada tema otsust või seada kahtluse alla kõnealuse otsuse sõltumatuse ja tema tõendamistegevuse aususe. Tõendaja tagab, et ta vastab kõikidele sellekohastele eeskirjadele.

6. Käesolevas määruses tõendamisele ja kinnitamisele esitavate nõuete järgimiseks on tõendajal dokumenteeritud meetodid ja kord, sealhulgas kvaliteedikontrolli mehhanismid ja konfidentsiaalsussätted.

7. Kui tõendajaks on organisatsioon, peab tal olema organisatsiooni skeem, mis täpsustab organisatsioonisisese struktuuri ja vastutuse, ning ülevaade õiguslikust seisundist, omandisuhetest ja finantseerimisallikatest.

Organisatsiooni skeem esitatakse taotluse korral.

8. Nende nõuete täitmine tagatakse enne akrediteerimist või litsentsimist tehtava hindamisega ja akrediteerimis- või litsentsimisasutuse järelevalvega.

Artikkel 21

Täiendavad nõuded füüsilisest isikust tõendajale, kes teostab tõendamist ja kinnitamist ainuisikuliselt

Füüsilisest isikust üksiktõendajal, kes teostab tõendamist ja kinnitamist ainuisikuliselt, peab lisaks artiklis 20 sätestatud nõuete täitmisele olema

- a) kogu vajalik pädevus tõendamise ja kinnitamise teostamiseks oma litsentsitud valdkondades;
- b) piiratud litsentsivaldkond sõltuvalt tema isiklikust pädevusest.

Artikkel 22

Täiendavad nõuded kolmandas riigis tegutsevatele tõendajale

1. Kui tõendaja kavatseb teostada tõendamist ja kinnitamist kolmandas riigis, taotleb ta akrediteeringut või litsentsi konkreetse kolmanda riigi jaoks.

2. Kolmandas riigis akrediteeringu või litsentsi saamiseks peab tõendaja lisaks artiklites 20 ja 21 sätestatud nõuetele vastama järgmistele nõuetele:

- a) selle kolmanda riigi keskkonnaliste õigusnormide tundmine ja nendest arusaamine, kus akrediteeringut või litsentsi taotletakse;

- b) selle kolmanda riigi ametliku keele oskamine, kus akrediteeringut või litsentsi taotletakse.

3. Lõikes 2 sätestatud nõudeid käsitatakse täidetuna, kui tõendaja tõendab lepingulise suhte olemasolu tõendaja ning kõnealustele nõuetele vastava kvalifitseeritud isiku või organisatsiooni vahel.

Kõnealune isik või organisatsioon on tõendatavast organisatsioonist sõltumatu.

Artikkel 23

Järelevalve tõendajate üle

1. Tõendajate tehtava tõendamise ja kinnitamise üle, mis toimub:

- a) liikmesriigis, kus tõendaja akrediteeriti või litsentsiti, teostab järelevalvet tõendaja akrediteerinud või litsentsinud akrediteerimis- või litsentsimisasutus;
- b) kolmandas riigis, teostab järelevalvet akrediteerimis- või litsentsimisasutus, kes akrediteeris või litsentsis tõendaja kõnealuseks tegevuseks;
- c) muus liikmesriigis kui see, kus tõendaja on akrediteeritud või litsentsitud, teostab järelevalvet selle liikmesriigi akrediteerimis- või litsentsimisasutus, kus tõendamine toimub.

2. Vähemalt neli nädalat enne iga tõendamist liikmesriigis edastab tõendaja tema üle teostatava järelevalve eest vastutavale akrediteerimis- või litsentsimisasutusele oma akrediteeringu või litsentsi üksikasjad ning teatab, millal ja kus tõendamine toimub.

3. Tõendaja teatab akrediteerimis- või litsentsimisasutusele viivitamata kõikidest muutustest, mis võivad akrediteeringut või litsentsi või nende valdkonda mõjutada.

4. Akrediteerimis- või litsentsimisasutus näeb ette korra, millega tagatakse vähemalt iga 24 kuu järel tõendaja jätkuv vastavus akrediteerimis- või litsentsimisnõuetele ja jälgitakse tehtud tõendamiste ja kinnitamiste kvaliteeti.

5. Järelevalve hulka võib kuuluda tõendaja kontori auditeerimine, tema tegevuse kohapealne jälgimine organisatsioonides, küsimustikud, tõendaja kinnitatud keskkonnaaruannete või ajakohastatud keskkonnaaruannete läbivaatus ning tõendamisruande läbivaatus.

Järelevalve peab olema proportsionaalne tõendaja tegevusega.

6. Organisatsioonid peavad võimaldama akrediteerimis- või litsentsimisasutustel teostada tõendamise ja kinnitamise ajal järelevalvet tõendaja üle.

7. Akrediteerimis- või litsentsimisasutus teeb mis tahes otsuse akrediteeringu või litsentsi tühistamise, peatamise või selle valdkonna piiramise kohta alles pärast seda, kui tõendajal on olnud võimalus oma seisukohti avaldada.

8. Kui järelevalvet teostav akrediteerimis- või litsentsimisasutus on arvamusel, et tõendaja töö kvaliteet ei vasta käesoleva määruse nõuetele, edastatakse kirjalik järelevalveakt asjaomasele tõendajale ja pädevale asutusele, kellele asjaomane organisatsioon kavatses esitada registreerimistaotluse või kes on asjaomase organisatsiooni registreerinud.

Hilisemate vaidluste puhul edastatakse järelevalveakt artiklis 30 osutatud akrediteerimis- ja litsentsimisasutuste foorumile.

Artikkel 24

Täiendavad nõuded järelevalve puhul tõendajate üle, kes tegutsevad muus kui neid akrediteerinud või litsentsinud liikmesriigis

1. Ühes liikmesriigis akrediteeritud või litsentsitud tõendaja teatab vähemalt neli nädalat enne teises liikmesriigis tõendamise ja kinnitamistoimingute alustamist viimati nimetatud liikmesriigi akrediteerimis- või litsentsimisasutusele järgmised andmed:

- a) tema akrediteeringu või litsentsi andmed, pädevus, eelkõige selle teise liikmesriigi keskkonnaalaste õigusaktide nõuete ja riigi ametliku keele oskamine, ning vajaduse korral meeskonnana koosseis;
- b) tõendamise ja kinnitamise aeg ja koht;
- c) organisatsiooni aadress ja kontaktandmed.

Kõnealused andmed esitatakse enne iga tõendamise- ja kinnitamistoimingut.

2. Akrediteerimis- või litsentsimisasutus võib nõuda selgitusi tõendaja teadmiste kohta kehtivate keskkonnaalaste õigusaktide nõuete valdkonnas.

3. Akrediteerimis- või litsentsimisasutus võib nõuda muude kui lõikes 1 osutatud tingimuste täitmist ainult juhul, kui kõnealused muud tingimused ei piira tõendaja õigust osutada teenuseid muus kui teda akrediteerinud või litsentsinud liikmesriigis.

4. Akrediteerimis- või litsentsimisasutus ei kasuta lõikes 1 osutatud teatamise korda selleks, et tõendaja saabumist edasi lükata.

Kui akrediteerimis- või litsentsimisasutus ei ole võimeline täitma oma ülesandeid vastavalt lõigetele 2 ja 3 enne tõendaja poolt lõike 1 punkti b kohaselt teatatud aega, edastab ta tõendajale põhjenduse.

5. Akrediteerimis- või litsentsimisasutused ei võta teatamise ega järelevalve eest diskrimineerivat tasu.

6. Kui järelevalvet teostav akrediteerimis-litsentsimisasutus on arvamusel, et tõendaja töö kvaliteet ei vasta käesoleva määruse nõuetele, edastatakse kirjalik järelevalveakt asjaomasele tõendajale, tõendaja akrediteerinud või litsentsinud akrediteerimis- või litsentsimisasutusele ja pädevale asutusele, kellele asjaomane organisatsioon kavatses esitada registreerimistaotluse või kes on asjaomase organisatsiooni registreerinud. Hilisemate vaidluste puhul edastatakse järelevalveakt artiklis 30 osutatud akrediteerimis- ja litsentsimisasutuste foorumile.

Artikkel 25

Tõendamise ja kinnitamise tingimused

1. Tõendaja tegutseb oma akrediteeringu või litsentsi valdkonnas, tuginedes organisatsiooniga sõlmitud kirjalikule lepingule.

Kõnealuses lepingus

- a) täpsustatakse tegevuse ulatus;
- b) täpsustatakse tingimused, mille eesmärk on võimaldada tõendajal tegutseda sõltumatult ja professionaalselt, ning
- c) kohustatakse organisatsiooni tegema vajalikku koostööd.

2. Tõendaja tagab, et organisatsiooni elemendid on üheselt määratletud ja see määratlus vastab tegelikule tegevuse jaotusele.

Keskkonnaaruandes täpsustatakse kõik organisatsiooni eri osad, mille suhtes kohaldatakse tõendamist ja kinnitamist.

3. Tõendaja hindab artiklis 18 sätestatud elemente.

4. Tõendamise ja kinnitamise käigus uurib tõendaja dokumente, külastab organisatsiooni, teeb kohapealseid kontrollid ja küsitleb töötajaid.

5. Enne tõendaja külastust esitab organisatsioon talle põhiteabe organisatsiooni ja selle tegevuse kohta, keskkonnapoliitika ja keskkonnakava, organisatsioonis toimiva keskkonnajuhtimissüsteemi kirjelduse, koostatud keskkonnaülevaate või tehtud auditi üksikasjad, aruande kõnealuse ülevaate või auditi ja hilisema korrigeeriva tegevuse kohta ning keskkonnaaruande projekti või ajakohastatud keskkonnaaruande.

6. Tõendaja koostab tõendamise tulemuste kohta organisatsiooni jaoks kirjaliku aruande, milles täpsustatakse järgmised üksikasjad:

- a) kõik tõendaja tegevuse seisukohast olulised asjaolud;
- b) käesoleva määruse nõuetele vastavuse kirjeldus, sealhulgas tõendusmaterjal, tulemused ja järeldused;
- c) saavutuste ja eesmärkide võrdlus eelmiste keskkonnaaruannetega ja keskkonnategevuse tulemuslikkuse hinnanguga ning hinnang organisatsiooni keskkonnategevuse tulemuslikkuse pidevale täiustumisele;
- d) vajaduse korral keskkonnaülevaate, auditeerimismeetodi või keskkonnajuhtimissüsteemi või mis tahes muu asjassepuutuva protsessi tehnilised puudused.

7. Käesoleva määruse nõuetele mittevastavuse korral täpsustatakse aruandes lisaks

- a) organisatsiooni nõuetele mittevastavust käsitlevad tulemused ja järeldused ning tõendid, millel kõnealused tulemused ja järeldused põhinevad;
- b) lahknevused keskkonnaaruande projektist või ajakohastatud keskkonnaaruandest ning muudatused või täiendused, mis tuleks keskkonnaaruandesse või ajakohastatud keskkonnaaruandesse teha.

8. Pärast tõendamist kinnitab tõendaja organisatsiooni keskkonnaaruande või ajakohastatud keskkonnaaruande ning kinnitab, et see vastab käesoleva määruse nõuetele, tingimusel et tõendamise ja kinnitamise tulemusel selgub, et

- a) organisatsiooni keskkonnaaruandes või ajakohastatud keskkonnaaruandes esitatud teave ja andmed on usaldusväärsed ja õiged ning vastavad käesoleva määruse nõuetele ja
- b) puuduvad tõendid selle kohta, et organisatsioon ei täida kehtivate keskkonnaalaste õigusaktide nõudeid.

9. Pärast kinnitamist väljastab tõendaja VII lisas osutatud allkirjastatud deklaratsiooni, milles ta kinnitab, et tõendamine ja kinnitamine toimusid kooskõlas käesoleva määrusega.

10. Ühes liikmesriigis akrediteeritud või litsentsitud tõendaja võib teha tõendamise- ja kinnitamistoiminguid mis tahes muus liikmesriigis kooskõlas käesolevas määruses sätestatud nõuetega.

Tõendamise või kinnitamise üle teostab järelevalvet selle liikmesriigi akrediteerimis- või litsentsimisamet, kus tõendamine toimub. Tegevuse algusest teatatakse kõnealusele akrediteerimis- või litsentsimisametule kooskõlas artikli 24 lõikes 1 sätestatud ajakavaga.

Artikkel 26

Väikeste organisatsioonide tõendamine ja kinnitamine

1. Tõendamise- ja kinnitamistoimingutes võtab tõendaja arvesse väikeste organisatsioonide eripära, sealhulgas järgmist:

- a) lühike kommunikatsiooniahel;
- b) mitmekülgete tööülesannetega personal;
- c) väljaõpe töökohal;
- d) võime muutustega kiiresti kohaneda ning
- e) menetlusi käsitlevate dokumentide piiratud hulk.

2. Tõendaja teostab tõendamise või kinnitamise nii, et see ei tekitaks väikestele organisatsioonidele põhjendamatu koormust.

3. Tõendaja võtab arvesse objektiivseid tõendeid selle kohta, et süsteem on tõhus, sealhulgas tegevuse suuruse ja keerukusega proportsionaalsete menetluste olemasolu organisatsioonis, seonduva keskkonnamõju laadi ning käitlejate pädevust.

Artikkel 27

Tõendamise ja kinnitamise tingimused kolmandas riigis

1. Ühes liikmesriigis akrediteeritud või litsentsitud tõendaja võib teha tõendamise- ja kinnitamistoiminguid kolmandas riigis asuva organisatsiooni tarbeks kooskõlas käesolevas määruses sätestatud nõuetega.

2. Vähemalt kuus nädalat enne tõendamist või kinnitamist kolmandas riigis edastab tõendaja selle liikmesriigi akrediteerimis- või litsentsimisametule, kus asjaomane organisatsioon kavatab registreerimist taotleda või on registreeritud, oma akrediteeringu või litsentsi üksikasjad ning tõendamise või kinnitamise aja ja koha.

3. Tõendamise ja kinnitamise üle teostab järelevalvet selle liikmesriigi akrediteerimis- või litsentsimisamet, kus tõendaja on akrediteeritud või litsentsitud. Tegevuse algusest teatatakse kõnealusele akrediteerimis- või litsentsimisametule kooskõlas lõikes 2 sätestatud ajakavaga.

VI PEATÜKK

AKREDITEERIMIS- JA LITSENTSIMISASUTUSED

Artikkel 28

Akrediteerimis- ja litsentsimisasutuste toimimine

1. Liikmesriikide poolt määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 4 kohaselt määratud akrediteerimisasutused vastutavad tõendajate akrediteerimise eest ning tõendajate poolt käesoleva määruse alusel tehtavate toimingute järelevalve eest.

2. Liikmesriigid võivad määrata kooskõlas määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 5 lõikega 2 litsentsimisasutuse, mis vastutab tõendajatele litsentside väljastamise ja tõendajate järelevalve eest.

3. Liikmesriigid võivad otsustada keelduda andmast tõendaja akrediteeringut või litsentsi füüsilisele isikule.

4. Akrediteerimis- ja litsentsimisasutused hindavad tõendajate pädevust, tuginedes artiklites 20, 21 ja 22 sätestatud elementidele, mis on taotletava akrediteeringu või litsentsi valdkonna seisukohast asjakohased.

5. Tõendajate akrediteeringu või litsentsi valdkond määratakse kindlaks nõukogu määruses (EÜ) nr 1893/2006 sätestatud majandustegevusalade klassifikaatori alusel. Akrediteeringu valdkonna määrab tõendaja pädevus ning selle puhul võetakse vajaduse korral arvesse toimingute ulatust ja keerukust.

6. Akrediteerimis- ja litsentsimisasutused kehtestavad asjakohased menetlused tõendajatele akrediteeringu või litsentsi andmiseks, sellest keeldumiseks, akrediteeringu või litsentsi peatamiseks ja tühistamiseks ning tõendajate järelevalveks.

Kõnealused menetlused hõlmavad nende märkuste käsitlemise korda, mida huvitatud isikud, sealhulgas pädevad asutused ja organisatsioonide esindusorganid, on esitanud akrediteerimist või litsentsi taotlevate ning akrediteeritud ja litsentsitud tõendajate kohta.

7. Akrediteerimisest või litsentsimisest keeldumise puhul teavitab akrediteerimis- või litsentsimisasutus tõendajat oma otsuse põhjustest.

8. Akrediteerimis- või litsentsimisasutused koostavad loetelu oma liikmesriigis tegutsevatest tõendajatest ja nende akrediteeringu või litsentsi valdkondadest, muudavad ja ajakohastavad seda loetelu iga kuu ning edastavad kõnealuse loetelu muudatused kas otse või riigi ametiasutuste kaudu, vastavalt asjaomase liikmesriigi otsusele, komisjonile ja pädevale asutusele liikmesriigis, kus akrediteerimis- või litsentsimisasutus asub.

9. Määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 5 lõikes 3 sätestatud järelevalvet käsitlevate eeskirjade ja menetluste kohaselt koostavad akrediteerimis- ja litsentsimisasutused järelevalveakti, kui nad pärast asjaomase tõendajaga konsulteerimist otsustavad, et on täidetud üks järgmistest tingimustest:

- tõendaja ei teostanud toiminguid piisavalt nõuetekohaselt, et oleks tagatud, et organisatsioon vastab käesoleva määruse tingimustele;
- tõendaja teostas tõendamise- ja kinnitamistoiminguid, rikku des ühte või mitut käesoleva määruse nõuet.

Kõnealune akt edastatakse pädevale asutusele liikmesriigis, kus organisatsioon on registreeritud või taotleb registreerimist, ning vajaduse korral tõendaja akrediteerinud või litsentsinud akrediteerimis- või litsentsimisasutusele.

Artikkel 29

Akrediteeringu ja litsentsi peatamine ja tühistamine

1. Akrediteeringu või litsentsi peatamiseks või tühistamiseks on vaja konsulteerida asjaomaste isikutega, sealhulgas tõendajaga, et akrediteerimis- või litsentsimisasutusel oleks otsuse tegemiseks kõik vajalikud tõendid.

2. Akrediteerimis- või litsentsimisasutus teavitab tõendajat võetud meetmete põhjustest ja vajaduse korral pädeva täitevasutusega peetud aruteludest.

3. Akrediteering või litsents peatatakse või tühistatakse seniks, kuni saadakse kinnitus selle kohta, et tõendaja vastab käesolevale määrusele, pidades vajaduse korral silmas nõuetele mittevastavuse või nõuete eiramise laadi ja ulatust.

4. Akrediteeringu või litsentsi peatamine tühistatakse, kui akrediteerimis- või litsentsimisasutus on saanud teda rahuldavat teavet selle kohta, et tõendaja vastab käesolevale määrusele.

Artikkel 30

Akrediteerimis- ja litsentsimisasutuste foorum

1. Moodustatakse kõikide liikmesriikide akrediteerimis- ja litsentsimisasutustest koosnev foorum (edaspidi „akrediteerimis- ja litsentsimisasutuste foorum“), mis tuleb kokku vähemalt kord aastas komisjoni esindaja juuresolekul.

2. Akrediteerimis- ja litsentsimisasutuste foorumi ülesanne on tagada järgmiste menetluste järjepidevus:

- keskkonnatõendajate akrediteerimine või litsentsimine käesoleva määruse kohaselt, sealhulgas akrediteerimisest või litsentsimisest keeldumine, akrediteeringu või litsentsi peatamine ja tühistamine;
- järelevalve akrediteeritud või litsentsitud keskkonnatõendajate tegevuse üle.

3. Akrediteerimis- ja litsentsimisasutuste foorumil töötatakse välja suunised akrediteerimis- ja litsentsimisasutuste pädevusvaldkonda käsitlevates küsimustes.

4. Akrediteerimis- ja litsentsimisasutuste foorumil võetakse vastu selle töökord.

5. Lõikes 3 osutatud suunisdokumendid ja lõikes 4 osutatud töökord edastatakse komisjonile.

6. Komisjon esitab vajaduse korral akrediteerimis- ja litsentsimisasutuste foorumi poolt heakskiidetud ühtlustamismenetlustega seotud suunisdokumendid vastuvõtmiseks vastavalt artikli 49 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Kõnealused dokumendid tehakse üldsusele kättesaadavaks.

Artikkel 31

Akrediteerimis- ja litsentsimisasutuste vastastikune hindamine

1. Käesoleva määruse kohane tõendajate akrediteerimise ja litsentsimise vastastikune hindamine, mille korraldab akrediteerimis- ja litsentsimisasutuste foorum, toimub korrapäraselt vähemalt iga nelja aasta järel ning see hõlmab artiklites 28 ja 29 sätestatud eeskirjade ja menetluste hindamist.

Vastastikusel hindamisel osalevad kõik akrediteerimis- ja litsentsimisasutused.

2. Akrediteerimis- ja litsentsimisasutuste foorum edastab komisjonile ja artikli 49 lõike 1 alusel moodustatud komiteele vastastikuse hindamise korralise aruande.

Kõnealune aruanne tehakse pärast akrediteerimis- ja litsentsimisasutuste foorumi ja esimeses lõigus osutatud komitee heakskiitu üldsusele kättesaadavaks.

VII PEATÜKK

LIIKMESRIIKIDE SUHTES KOHALDATAVAD EESKIRJAD

Artikkel 32

Abi organisatsioonidele seoses vastavusega keskkonnaalaste õigusaktide nõuetele

1. Liikmesriigid tagavad, et organisatsioonidele on kättesaadav teave ja abi asjaomases liikmesriigis kehtivate keskkonnaalaste õigusaktide nõuete valdkonnas.

2. Abi hõlmab järgmist:

a) teave kehtivate keskkonnaalaste õigusaktide nõuete kohta;

b) pädeva täitevasutuse andmed kehtivate keskkonnaalaste õigusaktide konkreetsete nõuete puhul.

3. Liikmesriigid võivad delegeerida lõigetes 1 ja 2 osutatud ülesanded pädevatele asutustele või muudele asutustele, kellel on ülesande täitmiseks vajalikud oskusteadmised ja asjakohased ressursid.

4. Liikmesriigid tagavad, et täitevasutused vastavad vähemalt väikeste organisatsioonide küsimustele, mis käsitlevad kehtivate keskkonnaalaste õigusaktide nõudeid ja mis kuuluvad nende pädevusse, ning et nad annavad organisatsioonidele ülevaate võimalustest demonstreerida, kuidas organisatsioonid täidavad asjakohaseid õigusaktide nõudeid.

5. Liikmesriigid tagavad, et pädevad täitevasutused teatavad registreeritud organisatsioonide asjakohastele keskkonnaga seotud õigusaktide nõuetele mittevastavusest organisatsiooni registreerinud pädevale asutusele.

Pädev täitevasutus teavitab kõnealust pädevat asutust niipea kui võimalik ja hiljemalt ühe kuu jooksul pärast mittevastavusest teadasaamist.

Artikkel 33

EMASi edendamine

1. Liikmesriigid edendavad koostöös pädevate asutuste, täitevasutuste ja teiste asjakohaste sidusrühmadega EMASi süsteemi, võttes arvesse artiklites 34–38 osutatud tegevusi.

2. Liikmesriigid võivad sel eesmärgil kehtestada edendamistrateegia, mis vaadatakse korrapäraselt läbi.

Artikkel 34

Teavitamine

1. Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid, et teavitada

a) üldsust EMASi eesmärkidest ja peamistest elementidest;

b) organisatsioone käesoleva määruse sisust.

2. Liikmesriigid kasutavad vajaduse korral erialaseid väljaandeid, kohalikke ajakirjandusväljaandeid, edenduskampaaniaid või muid sobivaid vahendeid, et edendada EMASi üldist teadvustamist.

Liikmesriigid võivad teha koostööd eelkõige tööstusliitude, tarbijaorganisatsioonide, keskkonnaorganisatsioonide, ametiühingute, kohalike institutsioonide ja muude asjakohaste sidusrühmadega.

Artikkel 35

Edendustegevus

1. Liikmesriigid tegelevad EMASi edendamisega. Sellise tegevuse hulka võib kuuluda:

- a) kõikide asjaomaste isikute vahel EMASi-alaste teadmiste ja parimate tavade vahetamise edendamine,
- b) tõhusate vahendite väljatöötamine EMASi propageerimiseks ja nende jagamine organisatsioonidega,
- c) tehniline abi organisatsioonidele nende EMASi-alase turustustegevuse määramisel ja rakendamisel,
- d) organisatsioonide partnerluse soodustamine EMASi edendamiseks.

2. Pädevad asutused, akrediteerimis- ja litsentsimisasutused, riigi ametiasutused ning muud sidusrühmad võivad EMASi logo ilma registreerimisnumbrita kasutada EMASiga seotud turustamise ja müügi edendamise eesmärgil. V lisas sätestatud EMASi logo kasutamine sellistel juhtumitel ei tohi jätta muljet, et kasutaja on registreeritud, kui ta on registreerimata.

Artikkel 36

Väikeste organisatsioonide osalemise edendamine

Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid väikeste organisatsioonide osalemise soodustamiseks, muu hulgas

- a) hõlbustavad nad juurdepääsu väikeste organisatsioonide vajadustega kohaldatud teabele ja toetusfondidele;
- b) tagavad nad, et mõistlike registreerimistasudega soodustatakse väikeste organisatsioonide osalemist;
- c) edendavad nad tehnilise abi meetmeid.

Artikkel 37

Grupiviisiline registreerimine ja sammammuline lähenemisviis

1. Liikmesriigid julgustavad kohalikke ametiasutusi andma koostöös tööstusliitude, kaubanduskodade ja teiste huvitatud isikutega spetsiaalset abi organisatsioonide rühmadele, et aidata neil täita artiklites 4, 5 ja 6 osutatud registreerimisnõudeid.

Rühma iga organisatsioon registreeritakse eraldi.

2. Liikmesriigid soodustavad keskkonnajuhtimissüsteemi rakendamist organisatsioonides. Eelkõige julgustavad nad kasutama sammammulist lähenemisviisi, mille tulemus on EMASi-kohane registreerimine.

3. Lõigete 1 ja 2 kohaselt kehtestatud süsteemide eesmärk on vältida tarbetuid kulusid osalejatele, eelkõige väikestele organisatsioonidele.

Artikkel 38

EMAS ning ühenduse muu poliitika ja muud vahendid

1. Ilma et see piiraks ühenduse õigusaktide kohaldamist, kaaluvad liikmesriigid, kuidas käesoleva määruse kohast EMASi registreerimist saab

- a) arvesse võtta uute õigusaktide väljatöötamisel;
- b) kasutada õigusaktide kohaldamise ja täitmise tagamise vahendina;
- c) arvesse võtta riigihangete puhul.

2. Ilma et see piiraks ühenduse õigusaktide, eelkõige konkurentsi, maksustamist ja riigiabi käsitlevate õigusaktide kohaldamist, võtavad liikmesriigid vajaduse korral meetmeid, et hõlbustada organisatsioonide EMASi kohast registreerimist või registreeringu säilitamist.

Sellised meetmed võivad muu hulgas hõlmata järgmist:

- a) regulatiivse koormuse vähendamine, nii et registreeritud organisatsiooni käsitatakse teatavatele teistes pädevate asutuste poolt identifitseeritud õigusaktides sätestatud keskkonnaalastele nõuetele vastavana;
- b) parem õigusloome, mille puhul muudetakse teisi õigusakte, nii et EMASis osalevate organisatsioonide koormus kaotatakse, seda vähendatakse või lihtsustatakse, et soodustada turgu- de tõhusat toimimist ja parandada konkurentsivõimet.

Artikkel 39

Tasud

1. Liikmesriigid võivad kehtestada tasude süsteemi, võttes arvesse järgmist:

- a) kulud, mis tekivad liikmesriikide poolt vastavalt artiklile 32 selleks määratud või loodud asutustele seoses organisatsioonide teabe ja abi andmisega;
- b) kulud seoses tõendajate akrediteerimise, litsentsimise ja järelevalvega;
- c) pädevate asutuste registreerimise kulud, registreeringu uuendamise, peatamise ja registrist kustutamise kulud ja selliste protsesside täiendavaldamise kulud väljaspool ühendust asuvate organisatsioonide jaoks.

Kõnealused tasud ei ületa mõistlikku summat ning on proportsionaalsed organisatsiooni suuruse ja tehtava töö mahuga.

2. Liikmesriigid tagavad, et organisatsioonid on kõikidest kohaldatavatest tasudest informeeritud.

Artikkel 40

Mittevastavus

1. Juhul kui käesolevat määrust ei järgita, rakendavad liikmesriigid asjakohaseid õigus- või haldusmeetmeid.

2. Liikmesriigid kehtestavad tõhusad meetmed vältimaks EMASi logo kasutamist käesolevat määrust rikkudes.

Võib kasutada sätteid, mis on kehtestatud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivile 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebausaid kaubandustavasid siseturul ⁽¹⁾.

Artikkel 41

Komisjoni teavitamine ja talle aruannete esitamine

1. Liikmesriigid teavitavad komisjoni pädevate asutuste ja akrediteerimis- ning litsentsimisasutuste toimimisega seotud struktuurist ja menetlustest ning ajakohastavad seda teavet, kui on tarvis.

2. Liikmesriigid esitavad iga kahe aasta tagant komisjonile ajakohastatud teabe käesoleva määruse alusel võetud meetmete kohta.

Kõnealustes aruannetes võtavad liikmesriigid arvesse viimast komisjoni poolt artikli 47 kohaselt Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatud aruannet.

VIII PEATÜKK

KOMISJONI SUHTES KOHALDATAVAD EESKIRJAD

Artikkel 42

Teavitamine

1. Komisjon teavitab

- a) üldsust EMASi eesmärkidest ja peamistest elementidest;
- b) organisatsioone käesoleva määruse sisust.

⁽¹⁾ ELT L 149, 11.6.2005, lk 22.

2. Komisjon peab ja teeb üldsusele kättesaadavaks

- a) tõendajate ja registreeritud organisatsioonide registri;
- b) elektrooniliste keskkonnaaruannete andmebaasi;
- c) EMASi käsitlevate parimate tavade andmebaasi, mis sisaldab muu hulgas tõhusaid vahendeid EMASi edendamiseks ning näiteid organisatsioonide tehnilise toetamise kohta;
- d) loetelu ühenduse ressurssidest EMASi rakendamise ja sellega seotud projektide ning tegevuste rahastamiseks.

Artikkel 43

Koostöö ja kooskõlastamine

1. Komisjon soodustab asjakohaselt liikmesriikide koostööd, eelkõige selleks, et saavutada ühenduses selliste eeskirjade ühetimeline ja järjekindel kohaldamine, mis käsitlevad järgmist:

- a) organisatsioonide registreerimine;
- b) tõendajad;
- c) artiklis 32 osutatud teave ja abi.

2. Ilma et see piiraks riigihankeid käsitlevate ühenduse õigusaktide kohaldamist, viitavad komisjon ja teised ühenduse institutsioonid vajaduse korral ehitustööde ja teenuste hankelepingute täitmise tingimustes EMASile või teistele artikli 45 kohaselt tunnustatud või samaväärsetele keskkonnajuhtimissüsteemidele.

Artikkel 44

EMASi integreerimine ühenduse muusse poliitikasse ja muudesse vahenditesse

Komisjon kaalub, kuidas käesoleva määruse kohast EMASi registreerimist:

- 1) saab võtta arvesse uute õigusaktide väljatöötamisel ja kehtivate õigusaktide läbivaatamisel, eelkõige artikli 38 lõikes 2 kirjeldatud regulatiivse koormuse vähendamise ja parema õigusloome näol;
- 2) saab kasutada õigusaktide kohaldamise ja täitmise tagamise vahendina.

Artikkel 45

Seos muude keskkonnajuhtimissüsteemidega

1. Liikmesriigid võivad esitada komisjonile kirjaliku taotluse, et tunnustada käesoleva määruse nõuetele vastavaks kehtivad keskkonnajuhtimissüsteemid või nende osad, mis on sertifitseeritud vastavalt asjakohastele riigi või piirkonna tasandil tunnustatud sertifitseerimismenetlustele.
2. Liikmesriigid täpsustavad oma taotluses keskkonnajuhtimissüsteemide asjakohased osad ja vastavad käesoleva määruse nõuded.
3. Liikmesriigid esitavad tõendid selle kohta, et kõik asjaomase keskkonnajuhtimissüsteemi asjakohased osad vastavad käesolevale määrusele.
4. Pärast lõikes 1 osutatud taotluse läbivaatamist, ja toimides vastavalt artikli 49 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusele, tunnustab komisjon keskkonnajuhtimissüsteemide asjakohaseid osi ja sertifitseerimisasutuste akrediteerimis- või litsentsimisnõudeid, kui ta on veendunud, et liikmesriik on
 - a) oma taotluses piisavalt selgelt täpsustanud keskkonnajuhtimissüsteemide asjakohased osad ja vastavad käesoleva määruse nõuded;
 - b) esitanud piisavad tõendid selle kohta, et kõik asjaomase keskkonnajuhtimissüsteemi asjakohased osad vastavad käesolevale määrusele.
5. Komisjon avaldab teabe tunnustatud keskkonnajuhtimissüsteemide (sealhulgas need I lisas osutatud EMASi osad, mille suhtes neid standardeid kohaldatakse) ja tunnustatud akrediteerimis- või litsentsimisnõuete kohta *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 46

Võrdlusdokumentide ja juhiste väljatöötamine

1. Komisjon töötab liikmesriikide ja muude sidusrühmadega konsulteerides välja sektorite võrdlusdokumendid, sealhulgas
 - a) parima keskkonnajuhtimise tava;
 - b) keskkonnategevuse tulemuslikkuse näitajad eri sektorite jaoks;
 - c) kui see on asjakohane, siis hindamissüsteemid, milles on kindlaks määratud keskkonnategevuse tulemuslikkuse tasemed.

Komisjon võib töötada välja võrdlusdokumendid ka sektoriteüleseks kasutuseks.

2. Komisjon võtab arvesse olemasolevaid võrdlusdokumente ja keskkonnategevuse tulemuslikkuse näitajaid, mis on välja töötatud ühenduse muu keskkonnapoliitika ja muude vahendite ning rahvusvaheliste standardite kohaselt.

3. Komisjon koostab 2010. aasta lõpuks töökava koos soovitusliku nimekirjaga prioriteetseks peetavatest sektoritest, mille jaoks tuleb vastu võtta sektorite ning sektoriüleised võrdlusdokumendid.

Töökava tehakse avalikkusele kättesaadavaks ja seda uuendatakse regulaarselt.

4. Komisjon töötab koos pädevate asutuste foorumiga välja juhise organisatsioonide registreerimiseks väljaspool ühendust.

5. Komisjon avaldab EMASis osalemiseks vajalike sammude võtmiseks juhise.

Juhis on kättesaadav kõigis Euroopa Liidu institutsioonide ametlikes keeltes ja internetis.

6. Vastavalt lõigetele 1 ja 4 välja töötatud dokumendid esitatakse vastuvõtmiseks. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 49 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Artikkel 47

Aruandlus

Iga viie aasta järel esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, mis sisaldab teavet käesoleva peatüki alusel võetud meetmete kohta ning liikmesriikidelt artikli 41 kohaselt saadud teavet.

Aruanne sisaldab hinnangut süsteemi keskkonnamõju kohta ja suundumusi süsteemis osalejate arvu osas.

IX PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 48

Lisade muutmine

1. Kui see on vajalik või asjakohane, võib komisjon muuta lisasid, pidades silmas EMASi rakendamise käigus saadud kogemusi, et rahuldada kindlaks tehtud vajadust EMASi nõudeid käsitlevate suuniste järele ning pidades silmas muudatusi rahvusvahelistes standardites või uusi standardeid, mis on käesoleva määruse tõhususe seisukohalt asjakohased.

2. Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva määruse vähem olulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 49 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

*Artikkel 49***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 3 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ning artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

*Artikkel 50***Läbivaatamine**

Komisjon vaatab EMASi läbi hiljemalt 11. jaanuariks 2015, võttes arvesse süsteemi rakendamise käigus saadud kogemusi ja rahvusvahelist arengut. Komisjon võtab arvesse artikli 47 kohaselt Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatud aruandeid.

*Artikkel 51***Kehtetuks tunnistamine ja üleminekusätted**

1. Järgmised õigusaktid tunnistatakse kehtetuks:
 - a) määrus (EÜ) nr 761/2001,
 - b) komisjoni 7. septembri 2001. aasta otsus 2001/681/EÜ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 761/2001 (organisatsioonide vabatahtliku osalemise võimaldamise kohta ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis) rakendamise juhiste kohta ⁽¹⁾,

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 25. november 2009

Euroopa Parlamendi nimel
president
 J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
 Å. TORSTENSSON

- c) komisjoni 1. märtsi 2006. aasta otsus 2006/193/EÜ, millega sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 761/2001 alusel eeskirjad veopakenditel ja kolmandastel pakenditel EMASi logo kasutamise erandjuhtude kohta ⁽²⁾.
2. Erandina lõikest 1:
 - a) jätkavad määruse (EÜ) nr 761/2001 kohaselt loodud riikide akrediteerimisasutused ja pädevad asutused oma tegevust. Liikmesriigid muudavad akrediteerimisasutuste ja pädevate asutuste järgitavaid menetlusi vastavalt käesolevale määrusele. Liikmesriigid tagavad, et muudetud menetlusi rakendavad süsteemid hakkavad täielikult toimima hiljemalt 11. jaanuariks 2011;
 - b) jäävad määruse (EÜ) nr 761/2001 kohaselt registreeritud organisatsioonid EMASi registrisse. Organisatsiooni järgmise tõendamise ajal kontrollib tõendaja organisatsiooni vastavust määruse uutele nõuetele. Kui järgmine kontrollimine tuleb teha enne 11. juulit 2010, võib järgmise kontrollimise tähtaega kuue kuu võrra pikendada tõendaja ja pädevate asutuste nõusolekul;
 - c) võivad määruse (EÜ) nr 761/2001 kohaselt akrediteeritud tõendajad oma tööd jätkata käesoleva määrusega kehtestatud nõuete kohaselt.
3. Viiteid määrusele (EÜ) nr 761/2001 käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt VIII lisas esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 52***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

⁽¹⁾ EÜT L 247, 17.9.2001, lk 24.

⁽²⁾ ELT L 70, 9.3.2006, lk 63.

I LISA

KESKKONNAÜLEVAADE

Keskkonnanülevaade hõlmab järgmisi valdkondi.

1. Kehtivate keskkonnavalaste õigusaktide nõuete kindlakstegemine.

Lisaks kehtivate keskkonnavalaste õigusaktide nõuete loetelu koostamisele märgib organisatsioon, kuidas saab esitada tõendeid selle kohta, et ta vastab erinevatele nõuetele.

2. Vajaduse korral kvalifitseeritud või kvantifitseeritud olulise keskkonnamõjuga otseste ja kaudsete keskkonnavalaste kindlakstegemine ning registri koostamine olulisena käsitatavatest keskkonnavalastest.

Keskkonnavalaste olulisuse hindamisel võtab organisatsioon arvesse järgmisi tegureid:

- i) keskkonnakahju tekitamise võimalus;
- ii) kohaliku, piirkondliku või üleilmse keskkonna haavatavus;
- iii) aspekti või mõju suurus, arv, sagedus ja pöördumus;
- iv) asjakohaste keskkonnavalaste õigusaktide olemasolu ja nõuded;
- v) olulisus sidusrühmade ja organisatsiooni töötajate jaoks.

a) Otsesed keskkonnavalastepid

Otsesed keskkonnavalastepid on seotud organisatsiooni enda tegevuse, toodete ja teenustega, mida organisatsioon otseselt kontrollib.

Kõik organisatsioonid peavad võtma arvesse oma tegevuse otseseid keskkonnavalaste.

Otsesed keskkonnavalastepid on seotud järgmiste valdkondadega (loetelu ei ole ammendav):

- i) õigusaktide nõuded ja keskkonnavalaste piirmäärad;
- ii) õhkuheide;
- iii) vetteheide;
- iv) tahkete ja muude, eelkõige ohtlike jäätmete tekitamine, nende ringlussevõtt, korduvkasutamine, vedu ja kõrvaldamine;
- v) maa kasutamine ja saastumine;
- vi) loodusvarade ja tooraine (sealhulgas energia) kasutamine;
- vii) lisainete ja abiseadmete, samuti osaliselt töödeldud kaupade kasutamine;
- viii) kohalikud probleemid (müra, vibratsioon, lõhn, tolm, väljanägemine jne);
- ix) veoküsimused (nii kaubad kui ka teenused);
- x) keskkonnavalaste oht ning vahejuhtumite, õnnetuste ja võimalike hädaolukordade tagajärjel tekkinud või tekkida võiv mõju;
- xi) mõju bioloogilisele mitmekesisusele.

b) Kaudsed keskkonnavalastepid

Kaudsed keskkonnavalastepid võivad tuleneda organisatsiooni kolmandate isikutega suhtlemisest, mida EMASi kohast registreerimist taotlev organisatsioon saab mõjutada mõistlikul määral.

Mittetööstuslike organisatsioonide, nt kohalike omavalitsuste ja finantsasutuste puhul on oluline, et nad võtaksid arvesse ka oma põhitegevusega seotud keskkonnaaspekte. Organisatsiooni tegevuskoha ja rajatiste keskkonnaaspektidega piirduv loend ei ole piisav.

Need aspektid hõlmavad järgmisi valdkondi (loetelu ei ole ammendav):

- i) toote olemusringiga seotud tegevused (projekteerimine, tootearendus, pakendamine, vedu, kasutamine ja jäätmete taaskasutamine/kõrvaldamine);
- ii) kapitalimahutused, laenude andmine ja kindlustusteenused;
- iii) uued turud;
- iv) teenuste valik ja koostis (nt vedu või toitlustusteenus);
- v) haldamisega ja kavandamisega seotud otsused;
- vi) tootevaliku koostis;
- vii) peatöövõtjate, alltöövõtjate ja tarnijate keskkonnategevus ja selle tulemuslikkus.

Organisatsioonid peavad suutma tõendada, et on kindlaks tehtud nende hankemenetlustega seotud olulised keskkonnaaspektid ja et juhtimissüsteem hõlmab nende aspektidega seotud olulist keskkonnamõju. Organisatsioon peaks püüdma tagada, et tarnijad ja organisatsiooni nimel tegutsevad isikud järgivad oma lepingujärgses tegevuses organisatsiooni keskkonnapoliitikat.

Kaudsete keskkonnaaspektide puhul uurib organisatsioon, millisel määral ta võib neid aspekte mõjutada ning milliseid meetmeid saab võtta keskkonnamõju vähendamiseks.

3. Keskkonnamõju olulisuse hindamise kriteeriumide kirjeldus.

Organisatsioon määratleb oma tegevuse, toodete ja teenuste keskkonnaaspektide tähtsuse hindamise kriteeriumid, et kindlaks teha, millistel neist on oluline keskkonnamõju.

Organisatsiooni väljatöötatud kriteeriumide puhul võetakse arvesse ühenduse õigusakte ning need on mitmekülgsed, sõltumatult kontrollitavad, reprodutseeritavad ja avalikud.

Organisatsiooni keskkonnaaspektide olulisuse hindamise kriteeriumide kehtestamisel peetakse silmas järgmist (loetelu ei ole ammendav):

- a) teave keskkonnaseisundi kohta, et määrata kindlaks organisatsiooni tegevus, tooted ja teenused, millel võib olla keskkonnamõju;
- b) organisatsiooni tooraine ja energia kasutamist ning vette või õhku juhitavaid heitmeid ja jäätmeid ohu seisukohalt käsitleva teabe olemasolu;
- c) huvitatud isikute seisukohad;
- d) organisatsiooni keskkonnavaline tegevus, mis on reguleeritud;
- e) hanketegevus;
- f) organisatsiooni toodete projekteerimine, tootearendus, valmistamine, turustamine, hooldus, kasutamine, korduvkasutamine, ringlussevõtt ja kõrvaldamine;
- g) organisatsiooni tegevused, mis põhjustavad kõige suuremat keskkonnakulu ja -tulu.

Organisatsiooni tegevuse keskkonnamõju tähtsuse hindamisel võtab organisatsioon tavaliste tegutsemistingimuste kõrval arvesse ka käivitamis- ja seiskamistingimusi ning eeldatava hädaolukorra tingimusi. Arvesse võetakse varasemat, praegust ja kavandatavat tegevust.

4. Kõikide olemasolevate keskkonnajuhtimistavade ja -menetluste käsitus.

5. Varasemate vahejuhtumite uurimisest saadud tagasiside hinnang.

II LISA

Keskonnajuhtimissüsteemi nõuded ning täiendavad küsimused, millega EMASi rakendavad organisatsioonid peavad tegelema

EMASi kohased nõuded keskkonnajuhtimissüsteemidele on sätestatud EN ISO 14001:2004 standardi 4. jaos. Kõnealused nõuded esitatakse uuesti allpool oleva tabeli vasakpoolses veerus, mis moodustab käesoleva lisa A osa.

Lisaks nõutakse registreeritud organisatsioonidelt teagemist teatavate täiendavate küsimustega, mis on otseselt seotud EN ISO 14001:2004 standardi 4. jao teatavate elementidega. Kõnealused täiendavad nõuded on loetletud allpool oleva tabeli parempoolses veerus, mis moodustab käesoleva lisa B osa.

A OSA Keskonnajuhtimissüsteemi nõuded vastavalt standardile EN ISO 14001:2004	B OSA Täiendavad küsimused, millega EMASi rakendavad organisatsioonid peavad tegelema
<p>Keskonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis (EMAS) osalevad organisatsioonid täidavad EN ISO 14001:2004 nõudeid, mida on kirjeldatud Euroopa standardi ⁽¹⁾ 4. jaos ja mis on täielikult esitatud allpool</p> <p>A. Keskonnajuhtimissüsteemi nõuded</p> <p>A.1. Üldnõuded</p> <p>Organisatsioon peab sisse seadma, dokumenteerima, ellu viima, toimivana hoidma ja pidevalt parendama keskkonnajuhtimissüsteemi kooskõlas käesoleva rahvusvahelise standardi nõuetega ja määrama kindlaks, kuidas ta need nõuded täidab.</p> <p>Organisatsioon peab määratlema ja dokumenteerima oma keskkonnajuhtimissüsteemi käsitlusala.</p> <p>A.2. Keskkonnapoliitika</p> <p>Tippjuhtkond peab määratlema organisatsiooni keskkonnapoliitika ja tagama, et see keskkonnajuhtimissüsteemi määratletud käsitlusala piires:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) sobib kokku tema tegevuste laadi, ulatuse ja keskkonnamojudega ning toodete ja teenustega; b) sisaldab pideva parendamise ja saastamise vältimise kohustumust; c) sisaldab kohustumust järgida organisatsioonile kohaldatavaid õigusaktide ja teisi tema poolt tunnustatavaid nõudeid, mis seonduvad tema keskkonnaaspektidega; d) annab raamistiku keskkonnaeesmärkide ja -ülesannete püstitamiseks ning ülevaatamiseks; e) on dokumenteeritud, ellu viidud ja toimivana hoitud; f) on kõigile organisatsiooni heaks või nimel töötavatele isikutele teatavaks tehtud ning g) on avalikkusele kättesaadav. 	

⁽¹⁾ Käesolevas lisas esitatud teksti võib kasutada Euroopa Standardikomitee (CEN) loal. Kogu teksti võib osta riiklikelt standardiorganisatsioonidelt, mille loetelu on esitatud käesolevas lisas. Käesoleva lisa reprodutseerimine ärilisel eesmärgil ei ole lubatud.

A OSA Keskonnajuhtimissüsteemi nõuded vastavalt standardile EN ISO 14001:2004	B OSA Täiendavad küsimused, millega EMASi rakendavad organisatsioonid peavad tegelema
<p>A.3. Planeerimine</p> <p>A.3.1. Keskkonnaaspektid</p> <p>Organisatsioon peab sisse seadma, ellu viima ja toimivana hoidma protseduuri(d), et:</p> <p>a) välja selgitada keskkonnajuhtimissüsteemi määratletud käsitlusala piires oma tegevuste, toodete ja teenuste keskkonnaaspektid, mida organisatsioon saab ohjata, ja need, mida ta saab mõjutada, võttes arvesse planeeritavaid või uusi arendusi või uusi või muudetud tegevusi, tooteid ja teenuseid, ning</p> <p>b) määrata kindlaks need aspektid, millel on või võib (võivad) olla keskkonnale oluline (olulised) mõju(d) (st olulised keskkonnaaspektid).</p> <p>Organisatsioon peab selle informatsiooni dokumenteerima ja ajakohasena hoidma.</p> <p>Organisatsioon peab tagama, et tema keskkonnajuhtimissüsteemi sisseseadmisel, elluviimisel ja toimivana hoidmisel võetakse arvesse olulisi keskkonnaaspekte.</p> <p>A.3.2. Õigusaktide ja muud nõuded</p> <p>Organisatsioon peab sisse seadma, ellu viima ja toimivana hoidma protseduuri(d), et:</p> <p>a) selgitada välja ning omada juurdepääsu kohaldatavatele õigusaktide nõuetele ja muudele nõuetele, mida organisatsioon tunnustab, seonduvalt oma keskkonnaaspektidega, ning</p> <p>b) määrata kindlaks, kuidas neid nõudeid rakendatakse organisatsiooni keskkonnaaspektide suhtes.</p> <p>Organisatsioon peab tagama, et tema keskkonnajuhtimissüsteemi sisseseadmisel, elluviimisel ja toimivana hoidmisel võetakse arvesse kohaldatavaid õigusaktide ja muid nõudeid, mida organisatsioon tunnustab.</p>	<p>B.1. Keskkonnaülevaade</p> <p>Organisatsioonid koostavad I lisa sätestatud esialgse keskkonnaülevaate, et määratleda ja hinnata oma keskkonnaaspekte ning teha kindlaks kehtivad keskkonnaalaste õigusaktide nõuded.</p> <p>Väljaspool ühendust asuvad organisatsioonid viitavad samuti keskkonnaalaste õigusaktide nõuetele, mida kohaldatakse samalaadsete organisatsioonide suhtes liikmesriikides, kus organisatsioonid kavatsevad oma taotluse esitada.</p> <p>B.2. Vastavus õigusnormidele</p> <p>EMASi kohaselt registreeruda soovivad organisatsioonid peavad olema võimelised tõendama, et:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nad on teadlikud kõikidest I lisa kohase keskkonnaülevaate koostamise käigus kindlaks tehtud kehtivate keskkonnaalaste õigusaktide nõuetest ja nende mõjust organisatsioonile; 2) nad tagavad vastavuse keskkonnaalastele õigusaktidele, sealhulgas keskkonnalubade piirmääradele, ning 3) organisatsioonis on kehtestatud kord, mis võimaldab neid nõudeid pidevalt täita.

A OSA Keskonnajuhtimissüsteemi nõuded vastavalt standardile EN ISO 14001:2004	B OSA Täiendavad küsimused, millega EMASi rakendavad organisatsioonid peavad tegelema
<p>A.3.3. Eesmärgid, ülesanded ja kava(d)</p> <p>Organisatsioon peab asjassepuutuvate talituste ja tasandite jaoks sisse seadma, ellu viima ja toimivana hoidma dokumenteeritud keskkonnaeesmärgid ja -ülesanded.</p> <p>Eesmärgid ja ülesanded peavad olema mõõdetavad, kus võimalik, ning kooskõlas keskkonnapoliitikaga, kaasa arvatud saastamise vältimise kohustumus, kohaldatavate õigusaktide ja organisatsiooni poolt tunnustatavate muude nõuete järgimise kohustumus ning pideva parendamise kohustumus.</p> <p>Oma eesmärgid ja ülesandeid püstitades ning üle vaadates peab organisatsioon arvesse võtma kohaldatavaid õigusaktide ja muid nõudeid, mida organisatsioon tunnustab, ning oma olulisi keskkonnaaspekte. Samuti peab ta arvestama oma tehnoloogilisi võimalusi, finants-, tegevus- ja ärinõudeid ning huvitatud osapoolte seisukohti.</p> <p>Organisatsioon peab oma eesmärkide saavutamiseks ja ülesannete täitmiseks sisse seadma, ellu viima ja toimivana hoidma kava(d). Kava(d) peab (peavad) sisaldama:</p> <p>a) organisatsiooni asjassepuutuvatele talitustele ja tasanditele eesmärkide saavutamiseks ja ülesannete täitmiseks vastutuse määramist ning</p> <p>b) eesmärkide saavutamise ja ülesannete täitmise meetmeid ja ajakava.</p>	<p>B.3. Keskkonnategevuse tulemuslikkus</p> <p>1) Organisatsioonid peavad suutma tõendada, et juhtimissüsteem ja auditeerimismenetlus käsitlevad organisatsiooni keskkonnategevuse tegelikku tulemuslikkust seoses I lisa kohase keskkonnanõude koostamise käigus kindlaks tehtud otsete ja kaudsete aspektidega.</p> <p>2) Organisatsiooni keskkonnategevuse tulemuslikkust eesmärkide ja ülesannete suhtes hinnatakse juhtkonnapoolse ülevaate osana. Organisatsioon võtab endale kohustuse oma keskkonnategevuse tulemuslikkust pidevalt täiustada. Seda tehes võivad organisatsiooni tegevuse aluseks olla kohalikud, piirkondlikud ja üleriigilised keskkonnakavad.</p> <p>3) Keskkonnaeesmärgid ei või olla eesmärkide saavutamise ja ülesannete täitmise vahendid. Kui organisatsioonil on üks tegevuskoht või mitu tegevuskohta, peab iga tegevuskoht, mille suhtes kohaldatakse EMASi, täitma kõiki EMASi nõudeid, sealhulgas artikli 2 lõikes 2 määratletud keskkonnategevuse tulemuslikkuse pidev täiustamine.</p>
<p>A.4. Elluviimine ja toimimine</p> <p>A.4.1. Ressursid, rollid, vastutused ja volitused</p> <p>Juhtkond peab tagama keskkonnajuhtimissüsteemi sisseseadmiseks, elluviimiseks, toimivana hoidmiseks ja pidevaks parendamiseks vajalike ressursside olemasolu. Ressursside hulka kuuluvad inimressursid ja erioskused, organisatsiooniline infrastruktuur, tehnoloogia ja finantsressursid.</p>	

A OSA Keskonnajuhtimissüsteemi nõuded vastavalt standardile EN ISO 14001:2004	B OSA Täiendavad küsimused, millega EMASi rakendavad organisatsioonid peavad tegelema
<p>Mõjusa keskkonnajuhtimise hõlbustamiseks tuleb rollid, vastutused ja volitused määratleda, dokumenteerida ning teatavaks teha.</p> <p>Organisatsiooni tippjuhtkond peab määrama juhtkonna esindaja (esindajad), kellel muudest vastutustest sõltumata peab olema kindlaks määratud roll, vastutused ja volitused selleks, et</p> <p>a) tagada käesoleva standardi nõuetele vastava keskkonnajuhtimissüsteemi sisseseadmine, elluviimine, toimivana hoidmine;</p> <p>b) anda tippjuhtkonnale ülevaatusel jaoks aru keskkonnajuhtimissüsteemi tulemuslikkusest, kaasa arvatud parendamissoovitused.</p>	
A.4.2. Pädevus, koolitus ja teadlikkus	B.4. Töötajate kaasamine
	<p>1) Organisatsioon peaks tunnistama, et töötajate aktiivne kaasamine on keskkonna pideva ja eduka parandamise liikumapanev jõud ja eeldus, keskkonnategevuse tulemuslikkuse täiustamise oluline ressurss ning parim meethod keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemi edukaks juurutamiseks organisatsioonis.</p> <p>2) Mõiste „töötajate kaasamine” hõlmab üksikute töötajate ja nende esindajate kaasamist ja teavitamist. Seepärast peaks töötajate kaasamise kava olema kehtestatud igal tasandil. Organisatsioon peaks endale teadvustama, et juhtkonna pühendumus, reageerimisvõime ja aktiivne toetus on nende protsesside edu aluseks. Siinkohal tuleb rõhutada juhtkonna poolt töötajatele antava tagasiside vajadust.</p>
<p>Organisatsioon peab tagama, et mis tahes tema heaks või nimel tegutsev(ad) isik(ud), kelle tegevus (tegevused) võib (võivad) põhjustada organisatsiooni poolt kindlaksmääratud olulist (olulisi) keskkonnamõju(sid), on pädev (pädevad) asjakohase hariduse, koolituse või kogemuse alusel, ning säilitama sellega seonduvad tõendusdokumendid.</p>	
<p>Organisatsioon peab välja selgitama oma keskkonnaspektide ja keskkonnajuhtimissüsteemiga seotud koolitusvajaduse. Ta peab võimaldama koolitust või rakendama muid meetmeid selle vajaduse rahuldamiseks ning säilitama seonduvad tõendusdokumendid.</p>	
<p>Organisatsioon peab sisse seadma, ellu viima ja toimivana hoidma protseduurid, et tema heaks või nimel töötavad isikud oleksid teadlikud</p>	
<p>a) keskkonnapoliitika ja -protseduuride ning keskkonnajuhtimissüsteemi nõuetega vastavuses oleku tähtsusest;</p>	

A OSA Keskonnajuhtimissüsteemi nõuded vastavalt standardile EN ISO 14001:2004	B OSA Täiendavad küsimused, millega EMASi rakendavad organisatsioonid peavad tegelema
<p>b) olulistest keskkonnaaspektidest ja oma töö tegelikest või võimalikest mõjudest nendega seonduvalt ning töötaja isikliku tegevuse tulemuslikkuse suurenemisest tingitud soodsast mõjust keskkonnale;</p> <p>c) oma rollidest ja vastutusest keskkonnajuhtimissüsteemi nõuetega vastavuse saavutamisel ning</p> <p>d) kindlaks määratud protseduureeglitest kõrvalekaldumise võimalikest tagajärgedest.</p>	<p>3) Lisaks kõnealustele nõuetele kaasatakse töötajad protsessi, mille eesmärk on organisatsiooni keskkonnategevuse tulemuslikkuse pidev täiustamine järgmisi meetodeid kasutades:</p> <p>a) esialgne keskkonnaülevaade, hetkeolukorra analüüs ning teabe kogumine ja tõendamine;</p> <p>b) keskkonnategevuse tulemuslikkust täiustava keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemi kehtestamine ja rakendamine;</p> <p>c) keskkonnakomiteed teabe kogumiseks ja keskkonnaametnike/juhtkonna esindajate ning töötajate ja nende esindajate kaasamise tagamiseks;</p> <p>d) keskkonnavalase tegevusprogrammi ja keskkonnanau-diti ühised tööühmad;</p> <p>e) keskkonnaülevaadete väljatöötamine.</p> <p>4) Selleks tuleks luua asjakohaseid osalemise vorme, näiteks ettepanekute raamat, projektipõhine rühmatöö või keskkonnakomitee. Organisatsioonid võtavad arvesse komisjoni juhiseid selle ala parimate kogemuste kohta. Töötajate esindajad võivad soovi korral samuti osaleda.</p>
<p>A.4.3. Teabevahetus</p> <p>Vastavalt oma keskkonnaaspektidele ja keskkonnajuhtimissüsteemile peab organisatsioon sisse seadma, ellu viima ja toimivana hoidma protseduurid, mida ta järgib</p> <p>a) erinevate tasemete ja talituste vahelisel organisatsioonisesel teabe vahetamisel;</p> <p>b) organisatsioonivälistelt huvipooltelt saadud teabe vastuvõtmisel, dokumenteerimisel ning vastuste koostamisel.</p> <p>Organisatsioon peab otsustama, kas teha oma olulised keskkonnaaspektid teatavaks väljaspool oma organisatsiooni, ning oma otsuse dokumenteerima. Kui on otsustatud teatavaks teha, peab organisatsioon sisse seadma ja ellu viima organisatsioonivälise teabevahetuse viisi(d).</p>	
	<p>B.5. Teabevahetus</p> <p>1) Organisatsioonid peavad tõendama, et üldsuse ja muude huvitatud isikute vajaduste mõistmiseks peavad nad üldsusega ja muude huvitatud isikutega, sealhulgas kohalike kogukondade ja klientidega, avatud dialoogi oma tegevuse, toodete ja teenuste keskkonnamõju üle.</p>

A OSA Keskonnajuhtimissüsteemi nõuded vastavalt standardile EN ISO 14001:2004	B OSA Täiendavad küsimused, millega EMASi rakendavad organisatsioonid peavad tegelema
<p>A.4.4. Dokumentatsioon</p> <p>Keskonnajuhtimissüsteemi dokumentatsioon peab sisaldama</p> <ul style="list-style-type: none"> a) keskkonnapoliitikat, -eesmärke ja -ülesandeid; b) keskkonnajuhtimissüsteemi käsitlusala kirjeldust; c) keskkonnajuhtimissüsteemi põhielementide, nende vastastikuse mõju kirjeldust ja viiteid seonduvatele dokumentidele; d) käesolevas standardis nõutud dokumente, sealhulgas tõendusdokumente, ning e) organisatsiooni poolt kindlaks määratud dokumente, sealhulgas tõendusdokumente, mida on vaja tema oluliste keskkonnaaspektidega seonduvate protsesside mõjusa planeerimise, toimimise ja ohjamise tagamiseks. <p>A.4.5. Dokumendihnje</p> <p>Keskonnajuhtimissüsteemiga ja käesoleva standardiga nõutavaid dokumente tuleb ohjata. Tõendusdokumendid on eri dokumendiliik ja neid tuleb ohjata vastavalt punktis A.5.4 esitatud nõuetele.</p> <p>Organisatsioon peab sisse seadma, ellu viima ja toimivana hoidma protseduuri(d)</p> <ul style="list-style-type: none"> a) dokumentide adekvaatsuse kinnitamiseks enne väljaandmist; b) dokumentide ülevaatuseks, vajaduse korral ajakohastamiseks ja taaskinnitamiseks; c) tagamaks, et muudatused ja dokumentide ülevaatuse seisund on identifitseeritavad; d) tagamaks, et kehtivate dokumentide ajakohased versioonid on kasutuskohtades kättesaadavad; e) tagamaks, et dokumendid jäävad loetavaks ja on kergesti identifitseeritavad; f) tagamaks, et välise päritoluga dokumendid, mida organisatsioon peab keskkonnajuhtimissüsteemi planeerimise ja toimimise seisukohast vajalikuks, identifitseeritakse ja nende levikut ohjatakse, ning g) vältimaks vananenud dokumentide tahtmatut kasutamist ning rakendama sobivat märgistust, kui neid mis tahes eesmärkidel säilitatakse. 	<ul style="list-style-type: none"> 2) Avatus, läbipaistvus ja korrapärane keskkonnateabe esitamine on olulised tegurid, mis eristavad EMASi teistest süsteemidest. Need tegurid on organisatsiooni jaoks olulised ka sidusrühmade usalduse suurendamisel. 3) EMAS pakub organisatsioonidele paindlikkust asjakohase teabe suunamisel konkreetsetele sihtrühmadele ja tagab samal ajal, et kogu teave on soovijatele kättesaadav.

A OSA Keskkonnajuhtimissüsteemi nõuded vastavalt standardile EN ISO 14001:2004	B OSA Täiendavad küsimused, millega EMASi rakendavad organisatsioonid peavad tegelema
<p>A.4.6. Toimimisohje</p> <p>Organisatsioon peab kooskõlas oma keskkonnapoliitika, -eesmärkide ja -ülesannetega määratlema ning planeerima olulisteks tunnistatud keskkonnaaspektidega seostuvad toimingud, et tagada nende toimumine kindlaksmääratud tingimustes. Selleks tuleb</p> <p>a) sisse seada, ellu viia ja toimivana hoida dokumenteeritud protseduuri(d) nende olukordade ohjamiseks, kus nende puudumine võiks viia kõrvalekaldumiseni keskkonnapoliitikast, -eesmärkidest ja -ülesannetest, ning</p> <p>b) sätestada protseduuri(de)s toimimiskriteeriumid ning</p> <p>c) sisse seada, ellu viia ja toimivana hoida protseduurid, mis on seotud organisatsiooni poolt kasutatavate kaupade ja teenuste olulisteks tunnistatud keskkonnaaspektidega, ning teavitada tarnijaid, kaasa arvatud lepingupartnerid, asjakohastest protseduuridest ning nõuetest.</p> <p>A.4.7. Valmisolek hädaolukordadeks ja tegutsemine nende puhul</p> <p>Organisatsioon peab sisse seadma, ellu viima ja toimivana hoidma protseduuri(d), et selgitada välja võimaliku keskkonnamõjuga hädaolukorrad ja õnnetused ning kuidas ta nende korral tegutseb.</p> <p>Organisatsioon peab tegutsema vastavalt tegelikele hädaolukordadele ja õnnetustele ning ära hoidma või leevendama nendega kaasnevaid ebasoodsaid keskkonnamõjusid.</p> <p>Organisatsioon peab perioodiliselt, eriti pärast õnnetusi või hädaolukordi, üle vaatama oma hädaolukordadeks valmisoleku ja nendele reageerimise protseduurid ning vajaduse korral neis muudatusi tegema.</p> <p>Samuti peab organisatsioon neid protseduure perioodiliselt testima seal, kus see on teostatav.</p>	
<p>A.5. Kontrollimine</p> <p>A.5.1. Seire ja mõõtmine</p> <p>Organisatsioon peab sisse seadma, ellu viima ja toimivana hoidma protseduuri(d) oma keskkonnale olulist mõju avaldada võivate toimingute võtmenäitajate korrapäraseks seireks ja mõõtmiseks. Protseuur(id) peab (peavad) sisaldama sellise informatsiooni dokumenteerimist, mis võimaldab jälgida tulemuslikkust, asjakohaseid toimimisohjeid ning kooskõla organisatsiooni keskkonnaeesmärkide ja -ülesannetega.</p> <p>Organisatsioon peab tagama, et kasutatavad seire- ja mõõtevahendid on kalibreeritud või taadeldud ning töökorras hoidud, ja säilitama seonduvad tõendusdokumendid.</p> <p>A.5.2. Vastavuse hindamine</p> <p>A.5.2.1. Kooskõlas oma vastavuse tagamise kohustumusega peab organisatsioon sisse seadma, ellu viima ja toimivana hoidma protseduuri(d) kohaldatavatele õigusaktide nõuetele vastavuse perioodiliseks hindamiseks.</p>	

A OSA Keskkonnajuhtimissüsteemi nõuded vastavalt standardile EN ISO 14001:2004	B OSA Täiendavad küsimused, millega EMASi rakendavad organisatsioonid peavad tegelema
<p>Organisatsioon peab säilitama tõendusdokumendid perioodiliste hindamiste tulemuste kohta.</p>	
<p>A.5.2.2. Organisatsioon peab hindama vastavust muudele nõuetele, mida ta tunnustab. Organisatsioon võib soovi korral ühendada selle hindamise eelnevalt kirjeldatud (A.5.2.1) õigusaktide nõuetele vastavuse hindamisega või seada sisse eraldi protseduuri(d).</p>	
<p>Organisatsioon peab säilitama tõendusdokumendid perioodiliste hindamiste tulemuste kohta.</p>	
<p>A.5.3. Mittevastavus, korrigeeriv ja ennetav tegevus</p>	
<p>Organisatsioon peab sisse seadma, ellu viima ja toimivana hoidma protseduuri(d) tegelike ja võimalike mittevastavuste puhul tegutsemiseks ning korrigeeriva ja ennetava tegevuse rakendamiseks. Protseduuri(de)ga peab määratlema nõuded</p>	
<p>a) mittevastavus(t)e kindlakstegemiseks ja kõrvaldamiseks ning tegevus(t)e algatamiseks selle (nende) keskkonnamõjude leevendamiseks;</p>	
<p>b) mittevastavus(t)e uurimiseks, selle (nende) põhjus(t)e kindlakstegemiseks ja tegevuste rakendamiseks selle (nende) kordumise vältimiseks;</p>	
<p>c) mittevastavust (mittevastavusi) ennetava(te) tegevus(t)e vajaduse hindamiseks ja mittevastavus(t)e esinemise ärahoidmiseks sobivate tegevuste rakendamiseks;</p>	
<p>d) ettevõetud korrigeeriva(te) ja ennetava(te) tegevus(t)e tulemuste registreerimiseks ning</p>	
<p>e) korrigeeriva(te) ja ennetava(te) tegevus(t)e mõjususe ülevaatuks. Ettevõetud tegevused peavad vastama probleemide suurusele ja võimalikule keskkonnamõjule.</p>	
<p>Organisatsioon peab tagama, et mis tahes vajalikud muudatused oleksid keskkonnajuhtimissüsteemi dokumentatsiooni sisse viidud.</p>	
<p>A.5.4. Tõendusdokumentide ohje</p>	
<p>Organisatsioon peab sisse seadma ja korras hoidma tõendusdokumendid määral, mis on vajalik keskkonnajuhtimissüsteemi ja käesoleva standardi nõuetele vastavuse ning saavutatud tulemuste tõendamiseks.</p>	
<p>Organisatsioon peab sisse seadma, ellu viima ja toimivana hoidma protseduuri(d) tõendusdokumentide identifitseerimiseks, hoidmiseks, kaitseks, leidmiseks, säilitamiseks ja kasutuselt kõrvaldamiseks.</p>	
<p>Tõendusdokumendid peavad olema loetavad, identifitseeritavad ja jälgitavad ning sellisteks ka jääma.</p>	

A OSA Keskonnajuhtimissüsteemi nõuded vastavalt standardile EN ISO 14001:2004	B OSA Täiendavad küsimused, millega EMASi rakendavad organisatsioonid peavad tegelema
<p>A.5.5. Siseaudit</p> <p>Organisatsioon peab tagama, et keskkonnajuhtimissüsteemi siseauditeid viidaks läbi plaanitud ajavahemike järel, et</p> <p>a) määrata kindlaks, kas keskkonnajuhtimissüsteem</p> <ul style="list-style-type: none"> – on vastavuses planeeritud keskkonnajuhtimismeetmetega, sealhulgas käesoleva standardi nõuetega, ning – on korralikult ellu viidud ja toimivana hoitud, ning <p>b) hankida juhtkonnale informatsiooni auditeerimise tulemuste kohta.</p> <p>Organisatsioon peab planeerima, sisse seadma, ellu viima ja toimivana hoidma auditi programmi(d), võttes arvesse vaadeldava(te) tegevus(t)e keskkonnavalast tähtsust ja eelmiste auditite tulemusi.</p> <p>Tuleb sisse seada, ellu viia ja toimivana hoida auditi protseduur(id), mis käsitleks(id)</p> <ul style="list-style-type: none"> – auditi planeerimise, läbiviimise, tulemustest aruandmise ja seonduvate tõendusmaterjalide säilitamise vastutusi ja nõudeid; – auditi kriteeriume, käsitusala, sagedust ja meetodeid. <p>Audiitorite valik ja auditite läbiviimine peavad tagama auditi protsessi objektiivsuse ja erapooletuse.</p>	
<p>A.6. Juhtkonnapoolne ülevaatus</p> <p>Tippjuhtkond peab organisatsiooni keskkonnajuhtimissüsteemi planeeritud ajavahemike järel üle vaatama, et tagada selle jätkuv sobivus, adekvaatsus ja mõjus. Ülevaatused peavad sisaldama parendusvõimaluste ja keskkonnajuhtimissüsteemi, sh keskkonnapoliitika, -eesmärkide ja -ülesannete muutmise vajaduse hindamist.</p> <p>Juhtkonnapoolsete ülevaatuste tõendusdokumendid tuleb säilitada.</p> <p>Juhtkonnapoolsete ülevaatuste sisend peab sisaldama</p> <p>a) siseauditite tulemusi ja hinnanguid õigusaktide ja organisatsiooni poolt tunnustatud muudele nõuetele vastavuse kohta;</p> <p>b) teabevahetust väliste huvitatud osapooltega, sealhulgas kaebusi;</p> <p>c) organisatsiooni keskkonnavalast tulemuslikkust;</p> <p>d) eesmärkide ja ülesannete täidetuse määra;</p> <p>e) korrigeerivate ja ennetavate tegevuste seisundit;</p> <p>f) eelnevate juhtkonnapoolsete ülevaatuste järeltegevusi;</p>	

A OSA Keskonnajuhtimissüsteemi nõuded vastavalt standardile EN ISO 14001:2004	B OSA Täiendavad küsimused, millega EMASi rakendavad organisatsioonid peavad tegelema
<p>g) muutuvaid asjaolusid, sealhulgas arenguid keskkonnaaspektidega seotud õigusaktides ja muudes nõuetes, ning</p> <p>h) soovitusi parendamiseks.</p> <p>Juhtkonnapoolse ülevaatuse väljundid peavad hõlmama kõiki otsuseid ja tegevusi, mis on seotud keskkonnapoliitika, -eesmärkide, -ülesannete ja keskkonnajuhtimissüsteemi muude osade võimalike muudatustega, olles kooskõlas pideva parendamise kohustumusega.</p> <p>Riikide standardiorganisatsioonide loend</p> <p>BE: IBN/BIN (Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie)</p> <p>CZ: ČNI (Český normalizační institut)</p> <p>DK: DS (Dansk Standard)</p> <p>DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)</p> <p>EE: EVS (Eesti Standardikeskus)</p> <p>EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης)</p> <p>ES: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)</p> <p>FR: AFNOR (Association Française de Normalisation)</p> <p>IE: NSAI (National Standards Authority of Ireland)</p> <p>IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)</p> <p>CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας</p> <p>LV: LVS (Latvijas Standarts)</p> <p>LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas)</p> <p>LU: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg)</p> <p>HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület)</p> <p>MT: MSA (Awtorita' Maltija dwar l-Istandards/Malta Standards Authority)</p> <p>NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)</p> <p>AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut)</p> <p>PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)</p> <p>PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade)</p> <p>SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo)</p> <p>SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie)</p> <p>FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y)</p> <p>SE: SIS (Swedish Standards Institute)</p> <p>UK: BSI (British Standards Institution)</p>	<p>Riikide standardiorganisatsioonide täiendav loend</p> <p>Riiklikud standardiorganisatsioonid liikmesriikides, mis ei ole kaetud standardiga EN ISO 14001:2004:</p> <p>BG: BDS (Български институт за стандартизация);</p> <p>RO: ASRO (Asociația de Standardizare din România).</p> <p>Riiklikud standardiorganisatsioonid liikmesriikides, kus standardis EN ISO 14001:2004 nimetatud riiklik standardiorganisatsioon on asendatud:</p> <p>CZ: ÚNMZ (Ústav pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví).</p>

III LISA

KESKKONNAALANE SISEAUDIT

A. Auditikava ja auditeerimise sagedus

1. Auditikava

Auditikavaga tagatakse, et organisatsiooni juhtkonnale antakse teavet, mis on vajalik organisatsiooni keskkonnategevuse tulemuslikkuse ja keskkonnajuhtimissüsteemi tõhususe läbivaatamiseks ning tõendamaks, et need on juhtkonna kontrolli all.

2. Auditikava eesmärgid

Eesmärk on eelkõige hinnata rakendatavat juhtimissüsteemi ning kindlaks teha, kas see on kooskõlas organisatsiooni poliitika ja kavaga, mille hulka kuulub keskkonnavalaste õigusaktide vastavate nõuete järgimine.

3. Auditikava ulatus

Määratletakse selgelt auditite või vajaduse korral auditeerimistsükli iga etapi üldine ulatus ning piiritletakse selgesõnaliselt

- a) käsitletavat valdkonnad;
- b) auditeeritav tegevus;
- c) arvessevõetavad keskkonnavalased kriteeriumid;
- d) auditiga hõlmatav ajavahemik.

Keskkonnaaudit sisaldab keskkonnategevuse tulemuslikkuse hindamiseks vajalike faktiliste andmete hindamist.

4. Auditeerimise sagedus

Auditevahelise aja või organisatsiooni kogu tegevust hõlmava auditeerimistsükli pikkus on kuni kolm aastat või neli aastat, kui kohaldatakse artiklis 7 ette nähtud erandit. Tegevuse auditeerimise sagedus on erinev sõltuvalt

- a) tegevuse laadist, ulatusest ja keerukusest;
- b) tegevusega seotud keskkonnamõju suuruselt;
- c) eelmiste audititega tuvastatud probleemide tähtsusest ja kiireloomulisusest;
- d) keskkonnaprobleemide taustast.

Keerulisemat tegevust, millel on suurem mõju keskkonnale, auditeeritakse sagedamini.

Organisatsioon teeb auditi vähemalt igal aastal, kuna see aitab organisatsiooni juhtkonnale ja tõendajale selgitada, et organisatsiooni olulised keskkonnaaspektid on tema kontrolli all.

Organisatsioon teeb auditeid, mis käsitlevad

- a) organisatsiooni keskkonnavalast tulemuslikkust ja
- b) organisatsiooni vastavust kehtivates keskkonnavalastes õigusaktides sätestatud kohustustele.

B. Auditeerimistegevus

Auditeerimistegevuse hulka kuuluvad arutelud töötajatega, töötingimuste ja seadmete kontrollimine ning registri, kirjalike menetluste ja muu asjakohase dokumentatsiooni ülevaatamine eesmärgiga hinnata auditeeritava tegevusega seotud keskkonnategevuse tulemuslikkust, et teha kindlaks, kas see vastab kohaldatavatele standarditele, eeskirjadele või seatud keskkonnanäesmärkidele ja ülesannetele ning kas keskkonnaalaste kohustuste täitmiseks kohaldatav süsteem on tulemuslik ja asjakohane. Muu hulgas tuleks kogu juhtimissüsteemi tulemuslikkuse kindlaksmääramiseks kontrollida pisteliselt organisatsiooni vastavust nendele kriteeriumidele.

Auditeerimine koosneb eelkõige järgmistest etappidest:

- a) juhtimissüsteemidest arusaamine;
- b) juhtimissüsteemide tugevate ja nõrkade külgede hindamine;
- c) asjakohase teabe kogumine;
- d) auditi tulemuste hindamine;
- e) auditi järelduste väljatöötamine;
- f) aruandmine auditi tulemustest ja järeldustest.

C. Auditi tulemuste ja järelduste aruanne

Kirjaliku auditeerimisaruande põhieesmärgid on järgmised:

- a) auditi ulatuse dokumenteerimine;
 - b) juhtkonnale teabe andmine organisatsiooni keskkonnapoliitika järgimise ja keskkonnaalaste edusammude kohta organisatsioonis;
 - c) juhtkonnale teabe andmine keskkonnamõju seire korralduse tulemuslikkuse ja usaldusväärsuse kohta organisatsioonis;
 - d) vajaduse korral tõestada korrigeeriva tegevuse tarvilikkust.
-

IV LISA

KESKKONNAALANE ARUANDLUS

A. Sissejuhatus

Keskkonnateave esitatakse selgel ja arusaadaval viisil elektrooniliselt või trükisena.

B. Keskkonnaaruanne

Keskkonnaaruanne sisaldab vähemalt järgmisi elemente ja vastab järgmistele miinimumnõuetele:

- a) EMASi kohast registreerimist taotleva organisatsiooni selge ja ühetähenduslik kirjeldus, kokkuvõtte tema tegevusest, toodetest ja teenustest ning vajaduse korral suhe emaorganisatsiooniga;
- b) organisatsiooni keskkonnapoliitika ja keskkonnajuhtimissüsteemi lühikirjeldus;
- c) organisatsiooni kõikide selliste oluliste otsete ja kaudsete keskkonnaaspektide kirjeldus, millel on oluline keskkonnamõju, ning selgitus nende aspektidega seotud mõju laadi kohta (I lisa punkt 2);
- d) tähtsate keskkonnaaspektide ja keskkonnamõjuga seotud keskkonnaeesmärkide ja -ülesannete kirjeldus;
- e) kokkuvõtte olemasolevatest andmetest, milles seoses olulise keskkonnamõjuga võrreldakse organisatsiooni keskkonnategevuse tulemuslikkust selle keskkonnaeesmärkide ja -ülesannetega. Esitatakse andmed punktis C osutatud põhinäitajate ja muude asjakohaste olemasolevate keskkonnategevuse tulemuslikkuse näitajate kohta;
- f) muud keskkonnategevuse tulemuslikkusega seotud asjaolud, sealhulgas olulist keskkonnamõju käsitlevate õigusnormide järgimine;
- g) viide kehtivate keskkonnaalaste õigusaktide nõuetele;
- h) töendaja nimi ja akrediteerimis- või litsentsimisnumber ning kinnitamise kuupäev.

Ajakohastatud keskkonnaaruanne sisaldab vähemalt nimetatud elemente ja vastab punktides e–h sätestatud miinimumnõuetele.

C. Põhinäitajad ja muud asjakohased olemasolevad keskkonnategevuse tulemuslikkuse näitajad

1. Sissejuhatus

Organisatsioonid esitavad nii keskkonnaaruandes kui ka ajakohastatud keskkonnaaruandes ülevaate põhinäitajatest, kui need on seotud organisatsiooni otsete keskkonnaaspektidega, ja muudest allpool esitatud asjakohastest keskkonnategevuse tulemuslikkuse näitajatest.

Aruannetes esitatakse andmeid tegelike sisendite/mõjude kohta. Kui avaldamine kahjustaks organisatsiooni äri või tööstusega seotud teabe konfidentsiaalsust, juhul kui selline konfidentsiaalsus on riikliku või ühenduse õigusega majandushuvide kaitseks ette nähtud, on organisatsioonil lubatud seda teavet aruandes indeksiga siduda, näiteks kehtestades aluseks aasta (indeksinumbriga 100), millest lähtudes näidataks tegeliku sisendi/mõjude arenguid.

Näitajad peavad

- a) andma täpse hinnangu organisatsiooni keskkonnategevuse tulemuslikkusele;
- b) olema arusaadavad ja üheselt mõistetavad;

- c) võimaldama hinnata organisatsiooni keskkonnategevuse tulemuslikkuse arengut võrreldes eelmiste aastatega;
- d) võimaldama vajaduse korral võrdlust valdkondlike, üleriigiliste või piirkondlike eeskujudega;
- e) võimaldama vajaduse korral võrdlust õigusaktide nõuetega.

2. Põhinäitajad

- a) Põhinäitajaid kohaldatakse kõikide organisatsioonitüüpide suhtes. Need keskenduvad tulemuslikkusele järgmistes peamistes keskkonnaküsimustes:
 - i) energiatõhusus;
 - ii) materjalitõhusus;
 - iii) vesi;
 - iv) jäätmed;
 - v) bioloogiline mitmekesisus ning
 - vi) heited.

Kui organisatsioon otsustab, et üks või enam põhinäitajaid ei ole organisatsiooni oluliste otsuste keskkonnanäitajate osas asjakohased, võib ta nende põhinäitajate kohta andmeid mitte esitada. Organisatsioon põhjendab seda viitega oma keskkonnanäitajatele.

- b) Iga põhinäitaja koosneb järgmistest elementidest:
 - i) arv A, mis tähistab kogu aastast sisendit/mõju asjaomases valdkonnas;
 - ii) arv B, mis tähistab organisatsiooni kogu aastast väljundit, ning
 - iii) arv R, mis tähistab suhtarvu A/B.

Iga organisatsioon esitab aruande iga näitaja kõigi kolme elemendi kohta.

- c) Kogu aastase sisendi/mõju näitaja asjaomases valdkonnas, arv A, tuleb esitada järgmiselt:
 - i) energiatõhususe kohta:
 - kogu otsese energiakulu puhul – kogu aastane energiatarbimine, väljendatuna MWh või GJ;
 - kogu taastuva energia kulu puhul – kogu aastase taastuvatest energiaallikatest organisatsiooni toodetud energia (elekter ja soojus) tarbimise protsent;
 - ii) materjalitõhususe kohta:
 - eri materjalide aastane kulu (välja arvatud energiakandjad ja vesi), väljendatuna tonnides;
 - iii) vee kohta:
 - kogu aastane veetarbimine, väljendatuna kuupmeetrites (m³);
 - iv) jäätmete kohta:
 - kogu aastane tekitatud jäätmekogus, liikide kaupa, väljendatuna tonnides;
 - kogu aastane tekitatud ohtlike jäätmete kogus, väljendatuna kilogrammides või tonnides;

- v) bioloogilise mitmekesisuse kohta:
- maakasutus, väljendatuna hoonestatud ala ruutmeetrites (m²);
- vi) heidete kohta:
- kogu aastane kasvuhoonegaaside heitkogus, sealhulgas vähemalt CO₂, CH₄, N₂O, HFC, PFC ja SF₆ heitkogused, väljendatuna süsinikdioksiidi ekvivalendi tonnides;
 - kogu aastane õhusaaste, sealhulgas vähemalt SO₂, NO_x ja PM heitkogused, väljendatuna kilogrammides või tonnides.

Lisaks eelnimetatud näitajatele võib organisatsioon kasutada ka muid näitajaid, et väljendada oma aastast sisendit/mõju konkreetses valdkonnas.

- d) Organisatsiooni kogu aastane väljund, arv B, on kõikide valdkondade jaoks sama, kuid seda kohandatakse organisatsioonide eri tüüpidele sõltuvalt nende tegevusalast, ning esitatakse järgmiselt:
- i) tootmissektori (tööstus) organisatsioonide puhul väljendab see kogu aastast brutolisandväärtust miljonites eurodes või kogu aastast füüsilist väljundit tonnides või väikeste organisatsioonide puhul aastast kokukäivet või töötajate arvu;
 - ii) mittetootmissektorite (haldus/teenused) puhul väljendab see organisatsiooni suurust väljendatuna töötajate arvuna.

Lisaks eelnimetatud näitajatele võib organisatsioon kasutada oma kogu aastase väljundi näitamiseks ka muid näitajaid.

3. Muud asjakohased keskkonnategevuse tulemuslikkuse näitajad

Iga organisatsioon esitab igal aastal ka aruande keskkonnanaruandes kindlaks määratud konkreetsemate keskkonnanäaspektidega seotud tulemuslikkuse kohta ning võtab vajaduse korral arvesse artiklis 46 osutatud sektori võrdlusdokumente.

D. Teabe avalikkus

Organisatsioon peab tõendajale suutma tõendada, et igaüks, kes on huvitatud organisatsiooni keskkonnategevuse tulemuslikkusest, saab kergesti ja takistusteta kätte punktides B ja C ette nähtud teabe.

Organisatsioon tagab, et see teave on kättesaadav selle liikmesriigi ametlikus keeles (või ühes ametlikest keeltest), kus organisatsioon on registreeritud, ning vajaduse korral kõikide nende liikmesriikide ametlikes keeltes (ühes ametlikus keeles), kus asuvad koondregistreerimisega hõlmatud tegevuskohad.

E. Kohalik vastutus

EMASi kohaselt registreeritud organisatsioonid võivad esitada ühe ühise keskkonnanaruande, mis katab mitu geograafilist tegevuskohta.

Kuna EMASi eesmärk on tagada kohalik vastutus, tagavad organisatsioonid, et iga tegevuskoha oluline keskkonnamõju on selgelt kindlaks tehtud ning ühises keskkonnanaruandes esitatud.

V LISA

EMASI LOGO

1. Logo võib kasutada kõigis 23 keeles, tingimusel, et kasutatakse järgmist sõnastust:

bulgaaria:	„Проверено управление по околна среда”
tšehhi:	„Ověřený systém environmentálního řízení”
taani:	„Verificeret miljøledelse”
hollandi:	„Geverifieerd milieuzorgsysteem”
inglise:	„Verified environmental management”
eesti:	„Tõendatud keskkonnajuhtimine”
soome:	„Todennettu ympäristöasioiden hallinta”
prantsuse:	„Management environnemental vérifié”
saksa:	„Geprüftes Umweltmanagement”
kreeka:	„επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση”
ungari:	„Hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer”
itaalia:	„Gestione ambientale verificata”
iiri:	„Bainistíocht comhshaoil fíoraithe”
läti:	„Verificēta vides pārvaldība”
leedu:	„Įvertinta aplinkosaugos vadyba”
malta:	„Immaniggjar Ambjentali Verifikat”
poola:	„Zweryfikowany system zarządzania środowiskowego”
portugali:	„Gestão ambiental verificada”
rumeenia:	„Management de mediu verificat”
slovaki:	„Overené environmentálne manažérstvo”
sloveeni:	„Preverjen sistem ravnanja z okoljem”
hispaania:	„Gestión medioambiental verificada”
rootsi:	„Verifierat miljöledningssystem”

2. Logo kasutatakse:

- kolmevärvilisena (Pantone nr 355 roheline; Pantone nr 109 kollane; Pantone nr 286 sinine);
- mustana;
- valgena või
- hallides toonides.

VI LISA

REGISTREERIMISEL NÕUTAV TEAVE

(teave tuleb esitada, kui see on asjakohane)

1. ORGANISATSIOON

Nimi

Aadress

Asula

Sihtnumber

Riik/liidumaa/piirkond/autonoomne piirkond

Kontaktisik

Telefon

Faks

E-post

Veebiaadress

Juurdepääs keskkonnaaruandele või ajakohas-
tatud keskkonnaaruandele

a) trükitud kujul

b) elektroonilisel kujul

Registreerimisnumber

Registreerimise kuupäev

Registreeringu peatamise kuupäev

Registri kustutamise kuupäev

Järgmise keskkonnaaruande esitamise kuupäev

Järgmise ajakohastatud keskkonnaaruande esi-
tamise kuupäev

Erandi taotlus vastavalt artiklile 7

JAH – EI

NACE tegevusala kood

Töötajate arv

Käive või aastabilanss

2. TEGEVUSKOHT

Nimi

Aadress

Sihtnumber

Asula

Riik/liidumaa/piirkond/autonoomne piirkond

Kontaktisik

Telefon

Faks

E-post

Veebiaadress

Juurdepääs keskkonnaaruandele või ajakohastatud keskkonnaaruandele

a) trükitud kujul

b) elektroonilisel kujul

Registreerimisnumber

Registreerimise kuupäev

Registreeringu peatamise kuupäev

Registri kustutamise kuupäev

Järgmise keskkonnaaruande esitamise kuupäev

Järgmise ajakohastatud keskkonnaaruande esitamise kuupäev

Erandi taotlus vastavalt artiklile 7

JAH – EI

NACE tegevusala kood

Töötajate arv

Käive või aastabilanss

3. TÕENDAJA

Tõendaja nimi

Aadress

Sihtnumber

Asula

Riik/liidumaa/piirkond/autonoomne piirkond

Telefon

Faks

E-post

Akrediteeringu või litsentsi registreerimisnumber

Akrediteeringu või litsentsi ulatus (NACE koodid)

Akrediteerimis- või litsentsimisasutus

[koht], [kuupäev] .../.../20

Organisatsiooni esindaja allkiri

VII LISA

TÕENDAJA DEKLARATSIOON TÕENDAMISE JA KINNITAMISE KOHTA

..... nimi)

EMASi tõendaja registreerimisnumbriga,

kes on akrediteeritud või litsentsitud järgmises valdkonnas(NACE koodid),

tõendab, et ta on kontrollinud, kas organisatsiooni .. (nimi) keskkonnanaruandes/ajakohastatud keskkonnanaruandes (*) osutatud tegevuskoht/tegevuskohad või kogu organisatsioon

registreerimisnumbriga (kui see on olemas)

vastab/vastavad kõikidele Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1221/2009 (organisatsioonide vabatahtliku osalemise kohta ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis (EMAS)) nõuetele.

Käesolevale deklaratsioonile alla kirjutades kinnitan, et

- tõendamine ja kinnitamine on toimunud määruse (EÜ) nr 1221/2009 nõuetele vastavalt;
- tõendamise ja kinnitamise tulemused näitavad, et puuduvad tõendid kehtivate keskkonnanaruandete õigusaktide nõuetele mittevastavuse kohta;
- organisatsiooni/tegevuskoha (*) keskkonnanaruandes/ajakohastatud keskkonnanaruandes (*) esitatud andmed ja teave annavad usaldusväärse, usutava ja õige ülevaate organisatsiooni/tegevuskoha kogu tegevusest keskkonnanaruandes täpsustatud ulatuses.

Käesolev dokument ei ole samaväärne EMASi kohase registreeringuga. EMASi kohast registreerimist võib teha ainult pädev asutus vastavalt määrusele (EÜ) nr 1221/2009. Käesolevat dokumenti üksi ei saa kasutada üldsuse teavitamiseks.

[koht] ... [kuupäev] .../... /20....

Allkiri

(*) mittesobiv maha kriipsutada.

VIII LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EÜ) nr 761/2001	Käesolev määrus
Artikli 1 lõige 1	Artikkel 1
Artikli 1 lõike 2 punkt a	—
Artikli 1 lõike 2 punkt b	—
Artikli 1 lõike 2 punkt c	—
Artikli 1 lõike 2 punkt d	—
Artikli 2 punkt a	Artikli 2 lõige 1
Artikli 2 punkt b	—
Artikli 2 punkt c	Artikli 2 lõige 2
Artikli 2 punkt d	—
Artikli 2 punkt e	Artikli 2 lõige 9
Artikli 2 punkt f	Artikli 2 lõige 4
Artikli 2 punkt g	Artikli 2 lõige 8
Artikli 2 punkt h	Artikli 2 lõige 10
Artikli 2 punkt i	Artikli 2 lõige 11
Artikli 2 punkt j	Artikli 2 lõige 12
Artikli 2 punkt k	Artikli 2 lõige 13
Artikli 2 punkt l	Artikli 2 lõige 16
Artikli 2 punkti l alapunkt i	—
Artikli 2 punkti l alapunkt ii	—
Artikli 2 punkt m	—
Artikli 2 punkt n	Artikli 2 lõige 17
Artikli 2 punkt o	Artikli 2 lõige 18
Artikli 2 punkt p	—
Artikli 2 punkt q	Artikli 2 lõige 20
Artikli 2 punkt r	—
Artikli 2 punkti s esimene lõik	Artikli 2 lõige 21
Artikli 2 punkti s teine lõik	—
Artikli 2 punkt t	Artikli 2 lõige 22
Artikli 2 punkt u	—
Artikli 3 lõige 1	—
Artikli 3 lõike 2 punkti a esimene lõik	Artikli 4 lõike 1 punktid a ja b
Artikli 3 lõike 2 punkti a teine lõik	Artikli 4 lõige 3
Artikli 3 lõike 2 punkt b	Artikli 4 lõike 1 punkt c
Artikli 3 lõike 2 punkt c	Artikli 4 lõike 1 punkt d
Artikli 3 lõike 2 punkt d	Artikli 4 lõige 5
Artikli 3 lõike 2 punkt e	Artikli 5 lõike 2 esimene lõik; artikli 6 lõige 3
Artikli 3 lõike 3 punkt a	Artikli 6 lõike 1 punkt a
Artikli 3 lõike 3 punkti b esimene lause	Artikli 6 lõike 1 punktid b ja c
Artikli 3 lõike 3 punkti b teine lause	Artikli 7 lõige 1
Artikli 4 lõige 1	—
Artikli 4 lõige 2	Artikli 51 lõige 2
Artikli 4 lõige 3	—
Artikli 4 lõige 4	—

Määrus (EÜ) nr 761/2001	Käesolev määrus
Artikli 4 lõike 5 esimene lause	Artikli 25 lõike 10 esimene lõik
Artikli 4 lõike 5 teine lause	Artikli 25 lõike 10 teise lõigu teine lause
Artikli 4 lõige 6	Artikkel 41
Artikli 4 lõige 7	—
Artikli 4 lõike 8 esimene lõik	Artikli 30 lõige 1
Artikli 4 lõike 8 teine lõik	Artikli 30 lõiked 3 ja 5
Artikli 4 lõike 8 kolmanda lõigu esimene ja teine lause	Artikli 31 lõige 1
Artikli 4 lõike 8 kolmanda lõigu viimane lause	Artikli 31 lõige 2
Artikli 5 lõige 1	Artikli 11 lõike 1 esimene lõik
Artikli 5 lõige 2	Artikli 11 lõige 3
Artikli 5 lõike 3 esimene lause	Artikli 12 lõige 1
Artikli 5 lõike 3 teise lause esimene taane	Artikli 12 lõike 1 punkt a
Artikli 5 lõike 3 teise lause teine taane	Artikli 12 lõike 1 punkt b
Artikli 5 lõige 4	Artikli 11 lõike 1 teine ja kolmas lõik
Artikli 5 lõike 5 esimene lause	Artikli 16 lõige 1
Artikli 5 lõike 5 teine lause	Artikli 16 lõike 3 esimene lause
Artikli 5 lõike 5 kolmas lause	Artikli 17 lõige 1
Artikli 5 lõike 5 neljas lause	Artikli 16 lõike 3 teine lõik ja artikli 16 lõike 4 teine lõik
Artikli 6 lõige 1	Artikli 13 lõige 1
Artikli 6 lõike 1 esimene taane	Artikli 13 lõike 2 punkt a ja artikli 5 lõike 2 punkt a
Artikli 6 lõike 1 teine taane	Artikli 13 lõike 2 punkt a ja artikli 5 lõike 2 punkt c
Artikli 6 lõike 1 kolmas taane	Artikli 13 lõike 2 punkt f ja artikli 5 lõike 2 punkt d
Artikli 6 lõike 1 neljas taane	Artikli 13 lõike 2 punkt c
Artikli 6 lõike 1 teine lõik	Artikli 13 lõike 2 esimene lause
Artikli 6 lõige 2	Artikli 15 lõige 3
Artikli 6 lõike 3 esimene taane	Artikli 15 lõike 3 punkt a
Artikli 6 lõike 3 teine taane	Artikli 15 lõike 3 punkt b
Artikli 6 lõike 3 kolmas taane	—
Artikli 6 lõike 3 viimane lause	Artikli 15 lõige 8
Artikli 6 lõike 4 esimene lõik	Artikli 15 lõige 2
Artikli 6 lõike 4 teine lõik	Artikli 15 lõige 4
Artikli 6 lõike 5 esimene lause	Artikli 15 lõige 6
Artikli 6 lõike 5 teine lause	Artikli 15 lõiked 8 ja 9
Artikli 6 lõige 6	Artikli 15 lõige 10
Artikli 7 lõige 1	Artikli 28 lõige 8
Artikli 7 lõike 2 esimene lause	Artikli 12 lõige 2
Artikli 7 lõike 2 teine lause	Artikli 12 lõige 3
Artikli 7 lõige 3	Artikli 42 lõike 2 punkt a
Artikli 8 lõike 1 esimene lause	Artikli 10 lõige 1
Artikli 8 lõike 1 teine lause	Artikli 10 lõige 2
Artikli 8 lõige 2	—
Artikli 8 lõike 3 esimene lõik	Artikli 10 lõige 4
Artikli 8 lõike 3 teine lõik	—
Artikli 9 lõike 1 sissejuhatav lause	Artikli 4 lõige 3

Määrus (EÜ) nr 761/2001	Käesolev määrus
Artikli 9 lõike 1 punkt a	Artikli 45 lõige 4
Artikli 9 lõike 1 punkt b	Artikli 45 lõige 4
Artikli 9 lõike 1 teine lõik	Artikli 45 lõige 5
Artikli 9 lõige 2	—
Artikli 10 lõige 1	—
Artikli 10 lõike 2 esimene lõik	Artikli 38 lõiked 1 ja 2
Artikli 10 lõike 2 teise lõigu esimene lause	Artikkel 41
Artikli 10 lõike 2 teise lõigu teine lause	Artikkel 47
Artikli 11 lõike 1 esimene lõik	Artikkel 36
Artikli 11 lõike 1 esimene taane	Artikli 36 punkt a
Artikli 11 lõike 1 teine taane	Artikli 36 punkt c
Artikli 11 lõike 1 kolmas taane	Artikli 36 punkt b
Artikli 11 lõike 1 teise lõigu esimene lause	Artikli 37 lõige 1
Artikli 11 lõike 1 teise lõigu teine lause	—
Artikli 11 lõike 1 teise lõigu kolmas lause	Artikli 37 lõige 2
Artikli 11 lõike 1 teise lõigu neljas lause	Artikli 37 lõige 3
Artikli 11 lõige 2	Artikli 43 lõige 2
Artikli 11 lõike 3 esimene lause	Artikli 41 lõige 2
Artikli 11 lõike 3 teine lause	Artikkel 47
Artikli 12 lõike 1 punkt a	—
Artikli 12 lõike 1 punkt b	Artikli 35 lõige 1
Artikli 12 lõike 1 teine lõik	—
Artikli 12 lõige 2	Artikli 41 lõige 2
Artikli 12 lõige 3	—
Artikkel 13	Artikli 40 lõige 1
Artikli 14 lõige 1	Artikli 49 lõige 1
Artikli 14 lõige 2	—
Artikli 14 lõige 3	—
Artikli 15 lõige 1	Artikkel 50
Artikli 15 lõige 2	Artikkel 48
Artikli 15 lõige 3	—
Artikli 16 lõige 1	Artikli 39 lõige 1
Artikli 16 lõige 2	Artikli 42 lõige 2
Artikli 17 lõige 1	—
Artikli 17 lõiked 2, 3 ja 4	Artikli 51 lõige 2
Artikli 17 lõige 5	—
Artikkel 18	Artikkel 52